திருக்குறள்

#1
அகரம் முதல்–அ எழுத்து–எல்லாம் ஆதி–
பகவன் முதற்று–ஏ உலகு

#2
கற்றதன்–ஆல் ஆய–பயன் என்–கொல் வால்–அறிவன்
நல்–தாள் தொழாஅர் எனின்

#3
மலர்–மிசை ஏகினான் மாண்–அடி சேர்ந்தார்
நிலம்–மிசை நீடு–வாழ்வார்

#4
வேண்டுதல்–வேண்டாமை–இல்லான் அடி சேர்ந்தார்–க்கு
யாண்டும் இடும்பை–இல

#5
இருள் சேர் இரு–வினை–உம் சேரா இறைவன்
பொருள் சேர் புகழ்–புரிந்தார்–மாட்டு

#6
பொறி–வாயில்–ஐந்து அவித்தான் பொய் தீர் ஒழுக்க–
நெறி நின்றார் நீடு–வாழ்வார்

#7
தனக்கு–உவமை–இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்–க்கு–அல்லால்
மன–க்–கவலை மாற்றல் அரிது

#8
அற–ஆழி–அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்–க்கு–அல்லால்
பிற–ஆழி நீந்தல் அரிது

#9
கோள்–இல்–பொறி–இன் குணம்–இல–ஏ எண்–குணத்தான்
தாள்–ஐ வணங்கா–த்–தலை

#10
பிறவி–ப்–பெரும்–கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன்–அடி சேராதார்

#11
வான்–நின்று உலகம் வழங்கி வருதல்–ஆன்
தான்–அமிழ்தம்–என்று உணரல்–பாற்று

#12
துப்பார்–க்கு த் துப்பு–ஆய–துப்பு ஆக்கி த் துப்பார்–க்கு த்
துப்பு–ஆயதூஉம் மழை

#13
விண்–இன்று–பொய்ப்பின் விரி–நீர் வியன்–உலகத்து–
உள்–நின்று உடற்றும் பசி

#14
ஏர்–இன் உழாஅர் உழவர் புயல்–என்னும்–
வாரி வளம்–குன்றி–க்–கால்

#15
கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்–க்கு சார்வு–ஆய் மற்று ஆங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை

#16
விசும்பு–இன் துளி வீழின் அல்லால் மற்று ஆங்கே
பசும்–புல்–தலை காண்பு அரிது

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#17
நெடும்–கடல்–உம் தன்–நீர்மை குன்றும் தடிந்து எழிலி
தான் நல்காது–ஆகி–விடின்

#18
சிறப்பு–ஒடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்கும்–ஏல் வானோர்–க்க்–உம் ஈண்டு

#19
தானம்–தவம்–இரண்டு–உம் தங்கா வியன்–உலகம்
வானம் வழங்காது எனின்

#20
நீர்–இன்று அமையாது உலகு எனின் யார்–யார்–க்க்–உம்
வான்–இன்று அமையாது ஒழுக்கு

#21
ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு

#22
துறந்தார்–பெருமை துணை க் கூறின் வையத்து
இறந்தார்–ஐ எண்ணி–க்–கொண்டற்று

#23
இருமை–வகை தெரிந்து ஈண்டு அறம்–பூண்டார்–
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு

#24
உரன்–என்னும்–தோட்டி–ஆன் ஓர்–ஐந்து–உம் காப்பான்
வரன்–என்னும்–வைப்பு–இன்–கு ஓர்–வித்து

#25

----
keyed-in and segmented by v.s.r

ஐந்து–அவித்தான் ஆற்றல் அகல்–விசும்பு–உளார்–கோமான்
இந்திரன்–ஏ சாலும் கரி

#26
செயல்–கு–அரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயல்–கு–அரிய செய்கலாதார்

#27
சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்று ஐந்து–இன்–
வகை தெரிவான்–கட்டு–ஏ உலகு

#28
நிறை–மொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறை–மொழி காட்டி–விடும்

#29
குணம்–என்னும்–குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி
கணம்–ஏ–ய்–உம் காத்தல் அரிது

#30
அந்தணர்–என்போர் அறவோர் மற்று எ–வ்–உயிர்–க்க்–உம்
செ ன்–தண்மை பூண்டு ஒழுகல்–ஆன்

#31
சிறப்பு ஈனும் செல்வம்–உம் ஈனும் அறத்த்–இன்–ஊஉங்கு
ஆக்கம்–எவன்–ஓ உயிர்–க்கு

#32
அறத்த்–இன்–ஊஉங்கு ஆக்கம்–உம் இல்லை அதன்–ஐ
மறத்தல்–இன்–ஊங்கு இல்லை கேடு

#33
ஒல்லும்–வகை–ஆன் அற–வினை ஓவாதே
செல்லும்–வாய்–எல்லாம் செயல்

keyed-in and segmented by v.s.r

#34
மனத்து-க்-கண் மாசு-இலன் ஆதல் அனைத்து அறன்
ஆகுல நீர பிற

#35
அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னா-ச்-சொல் நான்கு-உம்
இழுக்கு-ஆ இயன்றது அறம்

#36
அன்று அறிவாம் என்னாது அறம் செய்-க மற்று அது
பொன்றும்-கால் பொன்றா-த்-துணை

#37
அறத்து-ஆறு-இது என வேண்டா சிவிகை-
பொறுத்தான்-ஒடு-ஊர்ந்தான்-இடை

#38
வீழ்-நாள் படாஅமை நன்று ஆற்றின் அஃது ஒருவன்
வாழ்-நாள் வழி அடைக்கும் கல்

#39
அறத்த்-ஆன் வருவது-ஏ இன்பம் மற்று-எல்லாம்
புறத்த புகழ்-உம்-இல

#40
செயல்-பாலது ஓரும்-அறன்-ஏ ஒருவன்-கு
உயல்-பாலது ஓரும்-பழி

#41
இல்-வாழ்வான்-என்பான் இயல்பு-உடைய-மூவர்-க்க்-உம்
நல்-ஆற்ற்-இன் நின்ற துணை

#42
துறந்தார்–க்க்–உம் துவ்வாதவர்–க்க்–உம் இறந்தார்–க்க்–உம்
இல்–வாழ்வான்–என்பான் துணை

#43
தென்–புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்று ஆங்கு
ஐ–ம்–புலத்து–ஆறு ஓம்பல் தலை

#44
பழி அஞ்சி ப் பாத்தூண் உடைத்து–ஆயின் வாழ்க்கை
வழி எஞ்சல் எ–ஞ்–ஞான்று–உம் இல்

#45
அன்பு–உம் அறன்–உம் உடைத்து–ஆயின் இல்–வாழ்க்கை
பண்பு–உம் பயன்–உம் அது

#46
அறத்து ஆற்ற்–இன் இல்–வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்து ஆற்ற்–
இல்
போஒய் ப் பெறுவது–எவன்

#47
இயல்பு–இன்–ஆன் இல்–வாழ்க்கை வாழ்பவன்–என்பான்
முயல்வார்–உள்–எல்லாம் தலை

#48
ஆற்ற்–இன் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்–வாழ்க்கை
நோற்பார்–இன் நோன்மை உடைத்து

#49
அறன்–என–ப்–பட்டது–ஏ இல்–வாழ்க்கை அஃது–(உ)ம்
பிறன் பழிப்பது–இல்–ஆயின் நன்று

#50
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்–உறையும்–
தெய்வத்த்–உள் வைக்க–ப்–படும்

#51
மனை–த்–தக்க மாண்பு–உடையள்–ஆகி தன்–கொண்டான்
வள–த்–தக்காள் வாழ்க்கை–த்–துணை

#52
மனை–மாட்சி இல்லாள்–கண் இல்–ஆயின் வாழ்க்கை
எனை–மாட்சித்து–ஆயினும் இல்

#53
இல்லது–என் இல்லவள் மாண்பு–ஆனல் உள்ளது–என்
இல்லவள் மாணு–க்–கடை

#54
பெண்–இன் பெருந்–தக்க யா–உள கற்பு–என்னும்–
திண்மை உண்டாக–ப்–பெறின்

#55
தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுது எழுவாள்
பெய் என–ப் பெய்யும் மழை

#56
தன்–காத்து தன்–கொண்டான் பேணி தகை சான்ற
சொல் காத்து சோர்வு–இலாள் பெண்

#57
சிறை காக்கும் காப்பு எவன்–செய்யும் மகளிர்
நிறை காக்கும் காப்பு–ஏ தலை

#58

பெற்றான் பெறின் பெறுவர் பெண்டிர் பெரும்–சிறப்பு–ப்–
புத்தேளிர் வாழும் உலகு

#59
புகழ் புரிந்த இல்–இலோர்–க்கு இல்லை இகழ்வார்–முன்
ஏறு–போல் பீடு–நடை

#60
மங்கலம்–என்ப மனை மாட்சி மற்று அதன்–
நன்–கலம் நன்–மக்கள்–பேறு

#61
பெறும்–அவற்ற்–உள் யாம்–அறிவது–இல்லை அறிவு–அறிந்த
மக்கள்–பேறு–அல்ல–பிற

#62
எழு–பிறப்பு–உம் தீயவை தீண்டா பழி–பிறங்கா ப்
பண்பு–உடை–மக்கள் பெறின்

#63
தம்–பொருள் என்ப தம்–மக்கள் அவர்–பொருள்
தம்–தம்–வினை–ஆன் வரும்

#64
அமிழ்து–இன்–உம் ஆற்ற–இனிது–ஏ தம்–மக்கள்
சிறு–கை அளாவிய–கூழ்

#65
மக்கள் மெய் தீண்டல் உடல்–கு இன்பம் மற்று அவர்–
சொல் கேட்டல் இன்பம் செவி–க்கு

#66
குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப தம்–மக்கள்
மழலை–ச்–சொல் கேளாதவர்

#67
தந்தை மகன்–கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி–இருப்ப–ச்–செயல்

#68
தம்–ம்–இன் தம்–மக்கள் அறிவு–உடைமை மா–நிலத்து
மன்–உயிர்–க்கு–எல்லாம் இனிது

#69
ஈன்ற–பொழுது–இன் பெரிது–உவக்கும் தன்–மகன்–ஐ ச்
சான்றோன் என க் கேட்ட தாய்

#70
மகன் தந்தை–க்கு ஆற்றும் உதவி இவன்–தந்தை
என்–நோற்றான்–கொல் எனும்–சொல்

#71
அன்பு–இன்–கு–உம் உண்டு–ஓ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர்
புன்–கண்–நீர் பூசல் தரும்

#72
அன்பு–இலார்–எல்லாம் தம்–அ–க்கு உரியர் அன்பு–
உடையார்
என்பு–உம் உரியர் பிறர்–க்கு

#73
அன்பு–ஒடு இயைந்த வழக்கு என்ப ஆர்–உயிர்–க்கு
என்பு–ஒடு இயைந்த தொடர்பு

#74
அன்பு ஈனும் ஆர்வம்–உடைமை அது ஈனும்

நண்பு என்னும் நாடா ச் சிறப்பு

#75
அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு

#76
அறத்திற்கு–ஏ அன்பு சார்பு என்ப அறியார்
மறத்த்–இன்–கு–உம் அஃது–ஏ துணை

#77
என்பு–இல்–அதனை வெயில்–போல க் காயும்–ஏ
அன்பு–இல்–அதனை அறம்

#78
அன்பு அகத்து இல்லா உயிர்–வாழ்க்கை வன்–பால்–கண்
வற்றல்–மரம் தளிர்த்த்–அற்று

#79
புறத்து–உறுப்பு–எல்லாம் எவன்–செய்யும் யாக்கை
அகத்து–உறுப்பு அன்பு–இல்–அவர்க்கு

#80
அன்பு–இன் வழியது உயிர்–நிலை அஃது இலார்–க்கு
என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு

#81
இருந்து ஓம்பி இல்–வாழ்வது–எல்லாம் விருந்து ஓம்பி
வேளாண்மை–செய்தல்–பொருட்டு

#82
விருந்து–புறத்தது–ஆ த் தான்–உண்டல் சாவா–

----
keyed-in and segmented by v.s.r

மருந்து எனினும் வேண்டல்–பாற்று–அன்று

#83
வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பரு–வந்து பாழ்–படுதல்–இன்று

#84
அகன் அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன் அமர்ந்து
நல்–விருந்து ஓம்புவான் இல்

#85
வித்து–உம் இடல் வேண்டும்–கொல்லோ விருந்து ஓம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்

#86
செல் விருந்து ஓம்பி வரு விருந்து பார்த்து இருப்பான்
நல்–விருந்து வானத்தவர்–க்கு

#87
இனை–த்–துணைத்து–என்பது–ஒன்று இல்லை விருந்து–இன்
துணை–த்–துணை வேள்வி–ப்–பயன்

#88
பரிந்து ஓம்பி பற்று அற்றேம் என்பர் விருந்து ஓம்பி
வேள்வி–த்–தலை–ப்–படாதார்

#89
உடைமை–உள் இன்மை விருந்து ஓம்பல் ஓம்பா
மடைமை மடவார்–கண் உண்டு

#90
மோப்ப க் குழையும் அனிச்சம் முகம் திரிந்து
நோக்க க் குழையும் விருந்து

#91
இன்-சொல்-ஆல் ஈரம் அளைஇ ப் படிறு-இல-ஆம்
செம்-பொருள் கண்டார் வாய்-ச்-சொல்

#92
அகன் அமர்ந்து ஈதல்-இன் நன்று-ஏ முகன் அமர்ந்து
இன்-சொலன்-ஆக-ப்-பெறின்

#93
முகத்த்-ஆன் அமர்ந்து இனிது நோக்கி அகத்த்-ஆன் ஆம்
இன்-சொலினது-ஏ அறம்

#94
துன்புறூஉம் துவ்வாமை இல்-ல்-ஆகும் யார்-மாட்டும்
இன்புறூஉம் இன்-சொலவர்-க்கு

#95
பணிவு-உடையன் இன்-சொலன்-ஆதல் ஒருவன்-கு
அணி-அல்ல மற்று ப் பிற

#96
அல்லவை தேய அறம் பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்

#97
நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன் ஈன்று
பண்பு-இன்-தலை ப் பிரியா ச் சொல்

#98
சிறுமை-உள்-நீங்கிய-இன்-சொல் மறுமை-உம்
இம்மை-உம் இன்பம் தரும்

#99
இன்–சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான் எவன்–கொலோ
வன்–சொல் வழங்குவது

#100
இனிய உள–ஆக இன்னாத கூறல்
கனி இருப்ப க் காய் கவர்ந்த்–அற்று

#101
செய்யாமல்–செய்த–உதவி–க்கு வையகம்–உம்
வானகம்–உம் ஆற்றல் அரிது

#102
காலத்த்–இன்–ஆல் செய்த நன்றி சிறிது எனினும்
ஞாலத்த்–இன்–மாண–ப்–பெரிது

#103
பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்
நன்மை கடல்–இன்–பெரிது

#104
தினை–த்–துணை–நன்றி செயினும் பனை–த்–துணை–ஆ க்
கொள்வர் பயன்–தெரிவார்

#105
உதவி–வரைத்து–அன்று உதவி உதவி
செய–ப்–பட்டார் சால்பு–இன் வரைத்து

#106
மறவற்க மாசு அற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்து–உள் துப்பு–ஆயார் நட்பு

#107
எழுமை எழு–பிறப்பு–உம் உள்ளுவர் தம்–கண்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு

#108
நன்றி மறப்பது நன்று–அன்று நன்று–அல்லது
அன்று–ஏ மறப்பது நன்று

#109
கொன்ற–அன்ன–இன்னா செயினும் அவர் செய்த
ஒன்று–உம் நன்று உள்ள கெடும்

#110
எ–ன்–நன்றி–கொன்றார்–க்க்–உம் உய்வு உண்டு–ஆம் உய்வு–இல்லை
செய்–ந்–நன்றி கொன்ற மகற்கு

#111
தகுதி–என–ஒன்று நன்று–ஏ பகுதி–ய்–ஆன்
பால்–பட்டு ஒழுக–ப்–பெறின்

#112
செப்பம்–உடையவன் ஆக்கம் சிதைவு–இன்றி
எச்சத்த்–இன்–கு ஏமாப்பு–உடைத்து

#113
நன்று–ஏ தரினும் நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை
அன்று–ஏ ஒழிய–விடல்

#114
தக்கார் தகவு–இலர் என்பது அவர்–அவர்
எச்சத்த்–ஆல் காண–ப்–படும்

#115

கேடு-உம் பெருக்கம்-உம் இல்-அல்ல நெஞ்சத்து-க்-
கோடாமை சான்றோர்-க்கு-அணி

#116
கெடுவல்-யான் என்பது அறிக தன்-னெஞ்சம்
நடுவு-ஒரீஇ அல்ல-செயின்

#117
கெடு-ஆக வையாது உலகம் நடு-ஆக
நன்றி-க்-கண் தங்கியான் தாழ்வு

#118
சமன் செய்து சீர் தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒரு-பால்
கோடாமை சான்றோர்-க்கு அணி

#119
சொல்-கோட்டம்-இல்லது செப்பம் ஒரு-தலை-ஆ
உள்-கோட்டம்-இன்மை பெறின்

#120
வாணிகம் செய்வார்-க்கு வாணிகம் பேணி ப்
பிற-உம் தம்-அ போல் செயின்

#121
அடக்கம் அமரர்-உள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆர்-இருள் உய்த்து-விடும்

#122
காக்க பொருள்-ஆ அடக்கத்த்-ஐ ஆக்கம்-
அதன்-இன்-ஊங்கு-இல்லை உயிர்-க்கு

#123

செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவு அறிந்து
ஆற்ற்-இன் அடங்க-ப்-பெறின்

#124
நிலை-இன்-திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலை-இன்-உம்-மாண-ப்-பெரிது

#125
எல்லார்-க்க்-உம் நன்று-ஆம் பணிதல் அவர்-உள்ளும்
செல்வர்-க்கு-ஏ செல்வம் தகைத்து

#126
ஒருமை-உள் ஆமை போல் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு-உடைத்து

#127
யா காவார் ஆயினும் நா கா-க்க காவா-க்-கால்
சோ காப்பர் சொல் இழுக்கு-ப்-பட்டு

#128
ஒன்றானும் தீ-ச்-சொல் பொருள் பயன் உண்டு-ஆயின்
நன்று-ஆகாது-ஆகி-விடும்

#129
தீ-ய்-இன்-ஆல் சுட்ட புண் உள்-ஆறும் ஆறாது-ஏ
நா-வ்-இன்-ஆல் சுட்ட வடு

#130
கதம் காத்து க் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம் பார்க்கும் ஆற்ற்-இன் நுழைந்து

#131
ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரல்-ஆன் ஒழுக்கம்
உயிர்-இன்-உம் ஓம்ப-ப்-படும்

#132
பரிந்து ஓம்பி க் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்து ஓம்பி த்
தேரினும் அஃது-ஏ துணை

#133
ஒழுக்கம்-உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த-பிறப்பு-ஆய்-விடும்

#134
மறப்பினும் ஓத்து க் கொளல்-ஆகும் பார்ப்பான்-
பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்ற க் கெடும்

#135
அழுக்காறு-உடையான்-கண் ஆக்கம் போன்று இல்லை
ஒழுக்கம்-இலான்-கண் உயர்வு

#136
ஒழுக்கத்த்-இன் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்த்-இன்
ஏதம்-படு-பாக்கு அறிந்து

#137
ஒழுக்கத்த்-இன் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்த்-இன்
எய்துவர் எய்தா ப் பழி

#138
நன்றி-க்கு வித்து ஆகும் நல்-ஒழுக்கம் தீ-ஒழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்

#139
ஒழுக்கம் உடையவர்-க்கு ஒல்லா-ஏ தீய
வழுக்கி-உம் வாய்-ஆல் சொலல்

#140
உலகத்த்–ஒடு ஒட்ட ஒழுகல் பல கற்று–உம்
கல்லார் அறிவு–இலாதார்

#141
பிறன்–பொருளாள் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை ஞாலத்து
அறம்–பொருள்–கண்டார்–கண் இல்

#142
அறன்–கடை நின்றார்–உள்–எல்லாம் பிறன்–கடை
நின்றார்–இன்–பேதையார் இல்

#143
விளிந்தார்–இன் வேறு–அல்லர்–மன்ற தெளிந்தார் இல்
தீமை புரிந்து ஒழுகுவார்

#144
எனை–த்–துணையர்–ஆயினும் என்–ஆம் தினை–த்–துணை–உம்
தேரான் பிறன்–இல் புகல்

#145
எளிது என இல்–இறப்பான் எய்தும் எ–ஞ்–ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி

#146
பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கு–உம்
இகவா–ஆம் இல்–இறப்பான்–கண்

#147
அறன்–இயலான் இல்–வாழ்வான்–என்பான் பிறன்–இயலாள்
பெண்மை நயவாதவன்

#148

----

keyed-in and segmented by v.s.r

பிறன்–மனை நோக்காத பேர்–ஆண்மை சான்றோர்–க்கு
அறன்–ஒன்று–ஓ ஆன்ற ஒழுக்கு

#149
நல–க்கு உரியார் யார் எனின் நாம–நீர்–வைப்பு–இல்
பிறன்–கு–உரியாள் தோள் தோயாதார்

#150
அறன் வரையான் அல்ல–செயினும் பிறன்–வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று

#151
அகழ்வார்–ஐ த் தாங்கும் நிலம் போல த் தம்–ம்–ஐ
இகழ்வார் ப் பொறுத்தல் தலை

#152
பொறுத்தல் இறப்பு–இன்–ஐ என்றும் அதன்–ஐ
மறத்தல் அதன்–இன்–உம் நன்று

#153
இன்மை–உள்–இன்மை விருந்து ஒரால் வன்மை–உள்–
வன்மை மடவார் ப் பொறை

#154
நிறை–உடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறை–உடைமை
போற்றி ஒழுக–ப்–படும்

#155
ஒறுத்தார்–ஐ ஒன்று–ஆக வையார்–ஏ வைப்பர்
பொறுத்தார்–ஐ ப் பொன் போல் பொதிந்து

#156

ஒறுத்தார்–க்கு ஒரு–நாளை இன்பம் பொறுத்தார்–க்கு ப்
பொன்றும்–துணை–உம் புகழ்

#157
திறன்–அல்ல தன்–பிறர்–செய்யினும் நோ–நொந்து
அறன்–அல்ல செய்யாமை நன்று

#158
மிகுதி–ஆன் மிக்கவை செய்தார்–ஐ த் தாம் தம்–
தகுதி–ஆன் வென்று–விடல்

#159
துறந்தார்–இன் தூய்மை–உடையர் இறந்தார்–வாய்
இன்னா–ச்–சொல் நோற்கிறபவர்

#160
உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர் சொல்லும்
இன்னா–ச்–சொல் நோற்பார்–இன்–பின்

#161
ஒழுக்கு–ஆறு–ஆ க் கொள்க ஒருவன்–தன்–நெஞ்சத்து
அழுக்காறு–இலாத இயல்பு

#162
விழு–ப்–பேற்ற்–இன்–அஃது ஒப்பது–இல்லை யார்–மாட்டும்
அழுக்காற்ற்–இன்–அன்மை பெறின்

#163
அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறன் ஆக்கம்
பேணாது அழுக்கு அறுப்பான்

#164
அழுக்கு ஆற்ற்–இன் அல்லவை செய்யார் இழுக்கு ஆற்ற்–இன்
ஏதம்–படு–பாக்கு அறிந்து

#165
அழுக்காறு–உடையார்–க்கு அது சாலும் ஒன்னார்
வழுக்கி–உம் கேடு–ஈன்பது

#166
கொடுப்பது அழுக்கு அறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பது}உம்
உண்பதூஉம் இன்றி க் கெடும்

#167
அவ்வித்து அழுக்காறு–உடையான்–ஐ ச் செய்யவள்
தவ்வை–ஐ க் காட்டி–விடும்

#168
அழுக்காறு–என–ஒரு–பாவி திரு ச் செற்று த்
தீ–ய்–உழி உய்த்து–விடும்

#169
அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கம்–உம் செவ்வியான்
கேடு–உம் நினைக்க–ப்–படும்

#170
அழுக்கு அற்று அகன்றார்–உம்–இல்லை அஃது–இல்லார்
பெருக்கத்த்–இன்–தீர்ந்தார்–உம்–இல்

#171
நடுவு–இன்றி நன்–பொருள் வெஃகின் குடி பொன்றி க்
குற்றம்–உம் ஆங்கே தரும்

#172
படு பயன் வெஃகி பழி–ப்–படுவ செய்யார்
நடுவு–அன்மை நாணுபவர்

#173
சிற்றின்பம் வெஃகி அறன்–அல்ல செய்யார்–ஏ
மற்று–இன்பம் வேண்டுபவர்

#174
இலம்–என்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம் வென்ற
புன்மை–இல்–காட்சியவர்

#175
அஃகி அகன்ற அறிவு என்–ஆம் யார்–மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்

#176
அருள் வெஃகி ஆற்ற–இன்–கண் நின்றான் பொருள் வெஃகி–ப்
பொல்லாத சூழ–க் கெடும்

#177
வேண்டற்க வெஃகி–ஆம்–ஆக்கம் விளை–வயின்
மாண்டற்கு அரிது–ஆம் பயன்

#178
அஃகாமை செல்வத்த்–இன்–கு யாது எனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்–கை–ப்–பொருள்

#179
அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவு–உடையார் ச் சேரும்
திறன் அறிந்து ஆங்கே திரு

#180
இறல் ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல் ஈனும்
வேண்டாமை என்னும் செருக்கு

#181

அறம் கூறான் அல்ல–செயினும் ஒருவன்
புறம்–கூறான் என்றல் இனிது

#182
அறன் அழீஇ அல்லவை–செய்தல்–இன்–தீது–ஏ
புறன்–அழீஇ ப் பொய்த்து–நகை

#183
புறம்–கூறி ப் பொய்த்து உயிர்–வாழ்தல்–இன் சாதல்
அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும்

#184
கண்–நின்று கண்–அற ச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்–இன்று பின்–நோக்கா–ச்–சொல்

#185
அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான்–அன்மை புறம் சொல்லும்
புன்மை–ஆல் காண–ப்–படும்

#186
பிறன் பழி கூறுவான் தன்–பழி–உள்ளும்
திறன் தெரிந்து கூற–ப்–படும்

#187
பக–ச் சொல்லி க் கேளிர் ப் பிரிப்பர் நக ச் சொல்லி
நட்பு–ஆடல் தேற்றாதவர்

#188
துன்னியார் குற்றம்–உம் தூற்றும் மரபினார்
என்னை–கொல் ஏதிலார்–மாட்டு

#189

அறன் நோக்கி ஆற்றும்–கொல் வையம் புறன் நோக்கி ப்
புன்–சொல் உரைப்பான் பொறை

#190
ஏதிலார் குற்றம் போல் தம்–குற்றம் காண்கிற்பின்
தீது–உண்டு–ஓ மன்னும் உயிர்–க்கு

#191
பல்லார் முனிய ப் பயன்–இல சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ள–ப்–படும்

#192
பயன்–இல பல்லார்–முன் சொல்லல் நயன்–இல
நட்டார்–கண் செய்தல்–இன்–தீது

#193
நயன்–இலன் என்பது சொல்லும் பயன்–இல
பாரித்து உரைக்கும் உரை

#194
நயன் சாரா நன்மை–இன் நீக்கும் பயன் சாரா ப்
பண்பு–இல்–சொல் பல்லார்–அகத்து

#195
சீர்மை சிறப்பு–ஒடு நீங்கும் பயன்–இல
நீர்மை–உடையார் சொலின்

#196
பயன்–இல்–சொல் பாராட்டுவான்–ஐ மகன்–எனல்
மக்கள்–பதடி–எனல்

#197
நயன்–இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயன்–இல சொல்லாமை நன்று

#198
அரும்–பயன் ஆயும் அறிவினர் சொல்லார்
பெரும்–பயன்–இல்லாத–சொல்

#199
பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் மருள் தீர்ந்த
மாசு அறு காட்சியவர்

#200
சொல்லுக சொல்–இல்–பயன்–உடைய சொல்லற்க
சொல்–இல்–பயன்–இலா–ச்–சொல்

#201
தீ–வினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீ–வினை–என்னும்–செருக்கு

#202
தீயவை தீய பயத்தல்–ஆல் தீயவை
தீ–இன்–உம் அஞ்ச–ப்–படும்

#203
அறிவு–இன்–உள்–எல்லாம்–தலை என்ப தீய
செறுவார்–க்கு–உம் செய்யா–விடல்

#204
மறந்தும் பிறன்–கேடு சூழற்க சூழின்
அறம் சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு

#205
இலன் என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலான்–ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து

#206
தீ-ப்-பால தான் பிறர்-கண் செய்யற்க நோய்-ப்-பால
தன்-ன்-ஐ அடல் வேண்டாதான்

#207
எனை-ப்-பகை-உற்றார்-உம் உய்வர் வினை-ப்-பகை
வீயாது பின்-சென்று அடும்

#208
தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல் தன்-ன்-ஐ
வீயாது அடி உறைந்தற்று

#209
தன்-ன்-ஐ-த்-தான்-காதலன் ஆயின் எனைத்து-ஒன்று-உம்
துன்னற்க தீவினை-ப்-பால்

#210
அரும்-கேடன் என்பது அறிக மருங்கு ஓடி த்
தீ-வினை செய்யான் எனின்

#211
கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரி-மாட்டு
என்-ஆற்றும்-கொல்லோ உலகு

#212
தாள் ஆற்றி த் தந்த பொருள்-எல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை-செய்தல்-பொருட்டு

#213
புத்தேள்-உலகத்தும் ஈண்டு-உம் பெறல் அரிது-ஏ
ஒப்புரவு-இன்-நல்ல-பிற

#214

----
keyed-in and segmented by v.s.r

ஒத்தது அறிவான் உயிர்–வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தார்–உள் வைக்க–ப்–படும்

#215
ஊர்–உணி–நீர் நிறைந்தற்று–ஏ உலகு–அவாம்
பேர்–அறிவாளன் திரு

#216
பயன்–மரம் உள்ளூர் ப் பழுத்தற்று–ஆல் செல்வம்
நயன்–உடையான்–கண் படின்

#217
மருந்து–ஆகி த் தப்பா மரத்தற்று–ஆல் செல்வம்
பெரும்–தகையான்–கண் படின்

#218
இடன்–இல்–பருவத்து–உம் ஒப்புரவு–இன்–கு ஒல்கார்
கடன் அறி காட்சியவர்

#219
நயன்–உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் செயும் நீர
செய்யாது அமைகலா–ஆறு

#220
ஒப்புரவு–இன்–ஆல் வரும் கேடு எனின் அஃது ஒருவன்
விற்று–க்–கோள்–தக்கது–உடைத்து

#221
வறியார்க்கு ஒன்று ஈவது–ஏ ஈகை மற்று–எல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீரது–உடைத்து

#222

----
keyed-in and segmented by v.s.r

நல்–ஆறு எனினும் கொளல் தீது மேல்–உலகம்–
இல் எனினும் ஈதல்–ஏ நன்று

#223
இலன்–என்னும்–எவ்வம் உரையாமை–ஈதல்
குலன்–உடையான்–கண்–ஏ உள

#224
இன்னாது இரக்க–ப்–படுதல் இரந்தவர்
இன்–முகம் காணும்–அளவு

#225
ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி–ஆற்றல் அ–ப்–பசி–ஐ
மாற்றுவார் ஆற்றல்–இன்–பின்

#226
அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் அஃது ஒருவன்
பெற்றான் பொருள்–வைப்பு–உழி

#227
பாத்தூண் மரீஇயவன்–ஐ ப் பசி–என்னும்–
தீ–ப்–பிணி தீண்டல் அரிது

#228
ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்–கொல் தாம்–உடைமை
வைத்து இழக்கும் வன்கணவர்

#229
இரத்தல்–இன்–இன்னாது–மன்ற நிரப்பிய
தாம்–ஏ–தமியர்–உணல்

#230
சாதலின்–இன்னாதது–இல்லை இனிது அதூஉம்
ஈதல் இயையா–க்–கடை

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#231
ஈதல் இசை—பட—வாழ்தல் அது—அல்லது
ஊதியம்—இல்லை உயிர்க்கு

#232
உரைப்பார் உரைப்பவை—எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று
ஈவார்—மேல் நிற்கும் புகழ்

#233
ஒன்று—ஆ உலகத்து உயர்ந்த புகழ்—அல்லால்
பொன்றாது—நிற்பது—ஒன்று—இல்

#234
நில—வரை நீள்—புகழ் ஆற்றின் புலவர்—ஐ ப்
போற்றாது புத்தேள்—உலகு

#235
நத்தம் போல் கேடு—உம் உளது ஆகும் சாக்காடு—உம்
வித்தகர்க்கு—அல்லால் அரிது

#236
தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃது—இலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று

#237
புகழ்—பட வாழாதார் தம்—நோவார் தம்மை—
இகழ்வாரை நோவது எவன்

#238
வசை—என்ப வையத்தார்க்கு—எல்லாம் இசை—என்னும்—
எச்சம் பெறாஅ—விடின்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#239
வசை–இலா வண்–பயன் குன்றும் இசை–இலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்

#240
வசை ஒழிய வாழ்வார்–ஏ வாழ்வார் இசை ஒழிய
வாழ்வார்–ஏ வாழாதவர்

#241
அருள்–செல்வம் செல்வத்துள்–செல்வம் பொருள்–செல்வம்
பூரியார்–கண்–உம் உள

#242
நல்–ஆற்றான் நாடி அருள் ஆள்க பல்–ஆற்றான்
தேரினும் அஃது–ஏ துணை

#243
அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்–க்கு இல்லை இருள் சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல்

#244
மன்–உயிர் ஓம்பி அருள்–ஆள்வான்–கு–இல் என்ப
தன்–உயிர் அஞ்சும் வினை

#245
அல்லல் அருள்–ஆள்வார்–க்கு–இல்லை வளி வழங்கும்
மல்லல்–மா–ஞாலம் கரி

#246
பொருள் நீங்கி ப் பொச்சாந்தார்–என்பர் அருள் நீங்கி
அல்லவை செய்து ஒழுகுவார்

#247

----
keyed-in and segmented by v.s.r

அருள்–இல்லார்க்கு அ–வ்–உலகம்–இல்லை பொருள்–
இல்லார்க்கு
இ–வ்–உலகம் இல்–ஆகியாங்கு

#248
பொருள் அற்றார் பூப்பர் ஒரு–கால் அருள் அற்றார்
அற்றார் மற்று–ஆதல் அரிது

#249
தெருளாதான் மெய்–ப்–பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்

#250
வலியார்–முன் தன்னை நினைக்க தான்–தன்னின்–
மெலியார்–மேல் செல்லும்–இடத்து

#251
தன்–ஊன் பெருக்கல்–கு த் தான் பிறிது–ஊன் உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்

#252
பொருள் ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருள் ஆட்சி
ஆங்கு–இல்லை ஊன் தின்பவர்க்கு

#253
படை–கொண்டார் நெஞ்சம் போல் நன்று–ஊக்காது ஒன்றன்–
உடல்–சுவை உண்டார் மனம்

#254
அருள்–அல்லது யாது எனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருள்–அல்லது அ–வ்–ஊன் தினல்

#255

----
keyed-in and segmented by v.s.r

உண்ணுமை—உள்ளது உயிர்—நிலை ஊன் உண்ண
அண்ணுத்தல் செய்யாது அளறு

#256
தினல்—பொருட்டால் கொல்லாது உலகு எனின் யாரும்
விலை—ப்—பொருட்டால் ஊன் தருவார் இல்

#257
உண்ணுமை—வேண்டும்—புலாஅல் பிறிது—ஒன்றன்—
புண்—அது உணர்வார்—ப்—பெறின்

#258
செயிரின்—தலை—ப்—பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின்—தலை—ப்—பிரிந்த ஊன்

#259
அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்—
உயிர் செகுத்து உண்ணுமை நன்று

#260
கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை க் கை—கூப்பி
எல்லா—உயிர்—உம் தொழும்

#261
உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை
அற்று—ஏ தவத்திற்கு உரு

#262
தவம்—உம் தவம்—உடையார்க்கு—ஆகும் அவம் அதன்—ஐ
அஃது—இலார் மேல்—கொள்வது

#263
துறந்தார்க்கு த் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்—கொல்
மற்றையவர்கள் தவம்

keyed-in and segmented by v.s.r

#264
ஒன்னார்த் தெறல்–உம் உவந்தார்–ஐ ஆக்கல்–உம்
எண்ணின் தவத்தான் வரும்

#265
வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலான் செய்–தவம்
ஈண்டு முயல–ப்–படும்

#266
தவம் செய்வார் தம்–கருமம் செய்வார் மற்று–அல்லார்
அவம் செய்வார் ஆசை–உள்–பட்டு

#267
சுட ச் சுடரும் பொன் போல் ஒளி–விடும் துன்பம்
சுட–ச்–சுட நோற்கிற்பவர்–க்கு

#268
தன்–உயிர் தான் அற–ப்–பெற்றானை ஏனைய–
மன்–உயிர்–எல்லாம் தொழும்

#269
கூற்றம் குதித்தலும் கை–கூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல்–தலை–ப்–பட்டவர்–க்கு

#270
இலர் பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர் பலர் நோலாதவர்

#271
வஞ்ச–மனத்தான் படிற்று–ஒழுக்கம் பூதங்கள்–
ஐந்து–உம் அகத்து–ஏ நகும்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#272
வான்–உயர்–தோற்றம் எவன்–செய்யும் தன்–நெஞ்சம்
தான் அறி குற்ற–ப்–படின்

#273
வலி–இல்–நிலைமையான் வல்–உருவம் பெற்றம்
புலி–இன் தோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று

#274
தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல் மறைந்து
வேட்டுவன் புள் சிமிழ்த்தற்று

#275
பற்று–அற்றேம்–என்பார் படிற்று–ஒழுக்கம் எற்று–எற்று என்று
ஏதம்–பல–வ்–உம் தரும்

#276
நெஞ்சின் துறவார் துறந்தார் போல் வஞ்சித்து
வாழ்வார்–இன் வன்கணார் இல்

#277
புறம் குன்றி கண்ட்–அனையரேனும் அகம் குன்றி
மூக்கின் கரியார் உடைத்து

#278
மனத்தது மாசு–ஆக மாண்டார் நீர்–ஆடி
மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்

#279
கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது ஆங்கு அன்ன–
வினை–படு–பால்–ஆல் கொளல்

#280

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து–விடின்

#281
எள்ளாமை–வேண்டுவான்–என்பான் எனைத்து–ஒன்றும்
கள்ளாமை காக்க தன்–நெஞ்சு

#282
உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீது–ஏ பிறன் பொருளை க்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்

#283
களவு–இன்–ஆல் ஆகிய–ஆக்கம் அளவு இறந்து
ஆவது போல கெடும்

#284
களவு–இன்–கண் கன்றிய காதல் விளைவு–இன்–கண்
வீயா விழுமம் தரும்

#285
அருள் கருதி அன்பு–உடையர்–ஆதல் பொருள் கருதி ப்
பொச்சாப்பு–ப்–பார்ப்பார்–கண் இல்

#286
அளவின்–கண்–நின்று ஒழுகல்–ஆற்றார் களவின்–கண்
கன்றிய காதலவர்

#287
களவு என்னும் கார்–அறிவு–ஆண்மை அளவு என்னும்
ஆற்றல்–புரிந்தார்–கண் இல்

#288

அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம் போல நிற்கும்
களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு

#289
அளவு–அல்ல செய்து ஆங்கே வீவர் களவு–அல்ல–
மற்றைய தேற்றுதவர்

#290
கள்வார்க்கு த் தள்ளும் உயிர்–நிலை கள்ளார்க்கு த்
தள்ளாது புத்தேள்–உலகு

#291
வாய்மை–என–ப்–படுவது யாது எனின் யாது–ஒன்றும்–
தீமை–இலாத சொலல்

#292
பொய்ம்மை–உம் வாய்மை–இடத்த புரை தீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்

#293
தன்–நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்த–பின்
தன்–நெஞ்சு–ஏ தன்னை ச் சுடும்

#294
உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள்–எல்லாம் உளன்

#295
மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம் செய்வாரின் தலை

#296
பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை எய்யாமை
எல்லா–அறம்–உம் தரும்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#297
பொய்யாமை–பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்–பிற
செய்யாமை–செய்யாமை நன்று

#298
புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் அகம் தூய்மை
வாய்மையான் காண–ப்–படும்

#299
எல்லா–விளக்கு–உம் விளக்கு–அல்ல சான்றோர்–க்கு ப்
பொய்யா–விளக்கு–ஏ விளக்கு

#300
யாம் மெய்–ஆ க் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்து–ஒன்றும்
வாய்மையின்–நல்ல–பிற

#301
செல்–இடத்து க் காப்பான் சினம் காப்பான் அல்–இடத்து
காக்கின்–என் காவா–க்–கால்–என்

#302
செல்லா–இடத்து ச் சினம் தீது செல்–இடத்து–உம்–
இல் அதனின்–தீய–பிற

#303
மறத்தல் வெகுளியை யார்–மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும்

#304
நகை–உம் உவகை–உம் கொல்லும் சினத்தின்
பகை–உம் உள–ஓ–பிற

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#305
தன்னை-த்-தான்-காக்கின் சினம் காக்க காவா-க்-கால்
தன்னை-ஏ கொல்லும் சினம்

#306
சினம் என்னும் சேர்ந்தார்-ஐ க் கொல்லி இனம் என்னும்
ஏம-ப்-புணை-ஐ ச் சுடும்

#307
சினத்தை ப் பொருள்-என்று கொண்டவன்-கேடு
நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று

#308
இணர்-எரி தோய்வன்ன இன்னு செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று

#309
உள்ளிய-எல்லாம் உடன்-எய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின்

#310
இறந்தார் இறந்தார்-அனையர் சினத்தை த்
துறந்தார் துறந்தார் துணை

#311
சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கு இன்னு
செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்

#312
கறுத்து இன்னு செய்த-அ-க்-கண்ணும் மறுத்து இன்னு
செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்

#313

செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்த–பின்
உய்யா விழுமம் தரும்

#314
இன்னா செய்தார்–ஐ ஒறுத்தல் அவர் நாண
நல்–நயம் செய்து–விடல்

#315
அறிவினான் ஆகுவது உண்டு–ஓ பிறிதின்–நோய்
தம்–நோய் போல் போற்றா–க்–கடை

#316
இன்னா என த் தான்–உணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்–கண் செயல்

#317
எனைத்தானும் எ–ஞ்–ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தான்–ஆம்–
மாணா செய்யாமை தலை

#318
தன்–உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் என்–கொலோ
மன்–உயிர்க்கு இன்னா செயல்

#319
பிறர்க்கு இன்னா முற்–பகல் செய்யின் தமக்கு இன்னா
பின்–பகல் தாம்–ஏ வரும்

#320
நோய்–எல்லாம் நோய்–செய்தார்–மேல–ஆம் நோய்
செய்யார்
நோய்–இன்மை வேண்டுபவர்

#321
அற–வினை யாது எனின் கொல்லாமை கோறல்

----

keyed-in and segmented by v.s.r

பிற—வினை—எல்லாம் தரும்

#322
பகுத்து உண்டு பல்—உயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள்—எல்லாம் தலை

#323
ஒன்று—ஆக நல்லது கொல்லாமை மற்று அதன்—
பின்—சார ப் பொய்யாமை நன்று

#324
நல்லாறு—என—ப்—படுவது யாது எனின் யாது—ஒன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி

#325
நிலை அஞ்சி நீத்தார்—உள்—எல்லாம் கொலை அஞ்சி க்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை

#326
கொல்லாமை மேல்—கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்—நாள்—மேல்
செல்லாது உயிர் உண்ணும் கூற்று

#327
தன்—உயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான் பிறிது—
இன்—உயிர் நீக்கும் வினை

#328
நன்று—ஆகும்—ஆக்கம் பெரிது எனினும் சான்றோர்—க்கு க்
கொன்று—ஆகும்—ஆக்கம் கடை

#329
கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள் புலை வினையர்
புன்மை தெரிவார்—அகத்து

#330
உயிர் உடம்பு-இன் நீக்கியார் என்ப செயிர் உடம்பின்
செல்லா த் தீ-வாழ்க்கையவர்

#331
நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும்
புல்லறிவு ஆண்மை கடை

#332
கூத்தாட்டு அவை க் குழாத்தற்று-ஏ பெரும்-செல்வம்
போக்கும் அது விளிந்தற்று

#333
அற்கா இயல்பிற்று ச் செல்வம் அது பெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்

#334
நாள் என ஒன்று போல் காட்டி உயிர் ஈரும்
வாள் அது உணர்வார் ப் பெறின்

#335
நா ச் செற்று விக்குள் மேல்-வாரா-முன் நல்-வினை
மேல்-சென்று செய்ய-ப்-படும்

#336
நெருநல்-உளன்-ஒருவன் இன்று இல்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இ-வ்-உலகு

#337
ஒரு-பொழுது-உம் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடி-உம்-அல்ல பல

#338

குடம்பை தனித்து ஒழிய புள் பறந்தற்று—ஏ
உடம்பொடு—உயிர்—இடை நட்பு

#339
உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு

#340
புக்கில் அமைந்தின்று—கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு

#341
யாதனின்—யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின்—அதனின்—இலன்

#342
வேண்டின் உண்டாக த் துறக்க துறந்த—பின்
ஈண்டு இயல்—பால பல

#343
அடல்—வேண்டும் ஐந்தன்—புலத்தை விடல்—வேண்டும்
வேண்டிய—எல்லாம் ஒருங்கு

#344
இயல்பு ஆகும் நோன்பிற்கு ஒன்று—இன்மை உடைமை
மயல் ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து

#345
மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்—கொல் பிறப்பு அறுக்கல்
உற்றூர்க்கு உடம்பு—உம்—மிகை

#346

யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்–க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்

#347
பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினை ப்
பற்றி விடாஅதவர்க்கு

#348
தலை–ப்–பட்டார் தீர த் துறந்தார் மயங்கி
வலை–ப்–பட்டார் மற்றையவர்

#349
பற்று–அற்ற–கண்–ஏ பிறப்பு அறுக்கும் மற்றும்
நிலையாமை காண–ப்–படும்

#350
பற்றுக பற்று அற்றான் பற்றினை அ–ப்–பற்றை ப்
பற்றுக பற்று விடற்கு

#351
பொருள்–அல்லவற்றை ப் பொருள் என்று உணரும்
மருள்–ஆன் ஆம் மாணா–ப்–பிறப்பு

#352
இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி
மாசு–அறு காட்சியவர்க்கு

#353
ஐயத்தின்–நீங்கி த் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணியது–உடைத்து

#354
ஐ–உணர்வு எய்திய–க்–கண்–உம் பயம்–இன்று–ஏ
மெய்–உணர்வு–இல்லாதவர்க்கு

#355
எ–ப்–பொருள் எ–த்–தன்மைத்து ஆயினும் அ–ப்–பொருள்
மெய்–ப்–பொருள் காண்பது அறிவு

#356
கற்று ஈண்டு மெய்–ப்–பொருள் கண்டார் தலை–ப்–படுவர்
மற்று ஈண்டு வாரா நெறி

#357
ஓர்த்து உள்ளம்–உள்ளது உணரின் ஒரு–தலை–ஆ
பேர்த்து உள்ள–வேண்டா பிறப்பு

#358
பிறப்பு–என்னும்–பேதைமை நீங்க சிறப்பு என்னும்
செம்–பொருள் காண்பது அறிவு

#359
சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின் மற்று அழித்து ச்
சார்தரா சார்தரும் நோய்

#360
காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை–மூன்றன்–
நாமம் கெட கெடும் நோய்

#361
அவா–என்ப எல்லா–உயிர்–க்கு–உம் எ–ஞ்–ஞான்றும்
தவாஅ–ப்–பிறப்பு ஈனும் வித்து

#362
வேண்டும்–கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்று அது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#363
வேண்டாமை—அன்ன விழு—ச்—செல்வம் ஈண்டு இல்லை
யாண்டும் அஃது—ஒப்பது இல்

#364
தூஉய்மை—என்பது அவா—இன்மை மற்று அது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்

#365
அற்றவர்—என்பார் அவா—அற்றார் மற்றையார்
அற்று—ஆக அற்றது—இலர்

#366
அஞ்சுவது ஓரும் அறன்—ஏ ஒருவன்—ஐ
வஞ்சிப்பது ஓரும் அவா

#367
அவ—இன்—ஐ ஆற்ற—அறுப்பின் தவா வினை
தான் வேண்டும்—ஆற்றான் வரும்

#368
அவா—இல்லார்க்கு இல்—ஆகும் துன்பம் அஃது உண்டேல்
தவாஅது மேன்—மேல் வரும்

#369
இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவா என்னும்
துன்பத்துள்—துன்பம் கெடின்

#370
ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின் அ—ந்—நிலை—ஏ
பேரா இயற்கை தரும்

#371

ஆகு–ஊழ்–ஆல் தோன்றும் அசைவு–இன்மை கை–ப்–பொருள்
போகு–ஊழ்–ஆல் தோன்றும் மடி

#372
பேதை–ப்–படுக்கும் இழவு–ஊழ் அறிவு அகற்றும்
ஆகல்–ஊழ் உற்ற–க்–கடை

#373
நுண்ணிய–நூல்–பல கற்பினும் மற்றும் தன்–
உண்மை–அறிவு–ஏ மிகும்

#374
இரு–வேறு உலகத்து இயற்கை திரு வேறு
தெள்ளியர்–ஆதல்–உம்–வேறு

#375
நல்லவை–எல்லாஅம் தீய–ஆம் தீய–உம்
நல்ல–ஆம் செல்வம் செயற்கு

#376
பரியினும் ஆகா–ஆம் பால்–அல்ல உய்த்து ச்
சொரியினும் போகா தம

#377
வகுத்தான் வகுத்த வகை–அல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கு–உம் துய்த்தல் அரிது

#378
துறப்பார்–மன் துப்புரவு–இல்லார் உறல்–பால
ஊட்டா–கழியும் எனின்

#379

நன்று–ஆம்–கால் நல்ல–ஆ க் காண்பவர் அன்று–ஆம்–கால் அல்லல்–படுவது–எவன்

#380
ஊழின்–பெரு–வலி யா–உள மற்று–ஒன்று
சூழினும் தான்–முந்துறும்

#381
படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறு–உம்–
உடையான் அரசர்–உள் ஏறு

#382
அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இ–ந்–நான்கு–உம்
எஞ்சாமை வேந்தர்க்கு இயல்பு

#383
தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இ–ம்–மூன்று–உம்
நீங்கா நிலன்–ஆள்பவர்க்கு

#384
அறன் இழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன் இழுக்கா
மானம்–உடையது அரசு

#385
இயற்றல்–உம் ஈட்டல்–உம் காத்தல்–உம் காத்த–
வகுத்தல்–உம் வல்லது அரசு

#386
காட்சிக்கு எளியன் கடும்–சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்

#387
இன்–சொலால் ஈத்து அளிக்க–வல்லான்–கு த் தன்–சொல்–
ஆல்

keyed-in and segmented by v.s.r

தான்–கண்டனைத்து இ–வ்–உலகு

#388
முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கள்–கு
இறை என்று வைக்க–ப்–படும்

#389
செவி கைப்ப ச் சொல் பொறுக்கும் பண்பு–உடை–வேந்தன்
கவிகை–க்–கீழ் த் தங்கும் உலகு

#390
கொடை அளி செங்கோல் குடி–ஓம்பல் நான்கு–உம்
உடையான்–ஆம் வேந்தர்க்கு ஒளி

#391
கற்க கசடு அற கற்பவை கற்ற–பின்
நிற்க அதற்கு–த்–தக

#392
எண் என்ப ஏனை எழுத்து–என்ப இ–வ்–இரண்டு–உம்
கண் என்ப வாழும் உயிர்க்கு

#393
கண்–உடையர்–என்பவர் கற்றோர் முகத்து இரண்டு–
புண்–உடையர் கல்லாதவர்

#394
உவப்ப த் தலை–க்–கூடி உள்ள–ப்–பிரிதல்
அனைத்து–ஏ புலவர்–தொழில்

#395
உடையார்–முன் இல்லார் போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையர்–ஏ கல்லாதவர்

#396
தொட்டனைத்து ஊறும் மணல்–கேணி மாந்தர்–க்கு க்
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு

#397
யாதானும் நாடு–ஆம்–ஆல் ஊர்–ஆம்–ஆல் என்–ஒருவன்
சாம்–துணை–உம் கல்லாத–ஆறு

#398
ஒருமை–க்–கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவன்–கு
எழுமையும் ஏமாப்பு–உடைத்து

#399
தாம்–இன்புறுவது உலகு இன்புற க் கண்டு
காமுறுவர் கற்று அறிந்தார்

#400
கேடு இல் விழு–ச்–செல்வம் கல்வி ஒருவன்–கு
மாடு–அல்ல மற்றையவை

#401
அரங்கு–இன்றி வட்டு ஆடி–அற்று–ஏ நிரம்பிய
நூல்–இன்றி க் கோட்டி–கொளல்

#402
கல்லாதான் சொல் காமுறுதல் முலை–இரண்டு–உம்
இல்லாதாள் பெண்–காமுற்றற்று

#403
கல்லாதவர்–உம் நனி–நல்லர் கற்றார்–முன்
சொல்லாது–இருக்க–ப்–பெறின்

#404

keyed-in and segmented by v.s.r

கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய–நன்று ஆயினும்
கொள்ளார் அறிவு–உடையார்

#405
கல்லா–ஒருவன் தகைமை தலை–ப்–பெய்து
சொல்–ஆட சோர்வு–படும்

#406
உளர் என்னும் மாத்திரையர்–அல்லால் பயவா க்
களர்–அனையர் கல்லாதவர்

#407
நுண்–மாண்–நுழை–புலம்–இல்லான் எழில் நலம்
மண் மாண் புனை பாவை–அற்று

#408
நல்லார்–கண்–பட்ட வறுமை–இன் இன்னாது–ஏ
கல்லார்–கண்–பட்ட திரு

#409
மேல்–பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்–ப்–பிறந்தும்
கற்றார்–அனைத்து–இலர் பாடு

#410
விலங்கொடு–மக்கள்–அனையர் இலங்கு நூல்
கற்றாரொடு ஏனையவர்

#411
செல்வத்துள்–செல்வம் செவி–ச்–செல்வம் அ–ச்–செல்வம்
செல்வத்துள்–எல்லாம் தலை

#412

செவிக்கு உணவு இல்லாத–போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈய–ப்–படும்

#413
செவி–உணவின் கேள்வி–உடையார் அவி–உணவின்
ஆன்றார்–ஒடு ஒப்பர் நிலத்து

#414
கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃது ஒருவன்–கு
ஒற்கத்தின் ஊற்று–ஆம்–துணை

#415
இழுக்கல்–உடை–உழி ஊற்று–க்–கோல்–அற்று–ஏ
ஒழுக்கம்–உடையார் வாய்–ச்–சொல்

#416
எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்

#417
பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் இழைத்து
உணர்ந்து
ஈண்டிய கேள்வியவர்

#418
கேட்பினும் கேளா–த்–தகைய–ஏ கேள்வி–ஆல்
தோட்க–ப்–படாத–செவி

#419
நுணங்கிய கேள்வியர்–அல்லார் வணங்கிய
வாயினர் ஆதல் அரிது

#420
செவி–இன் சுவை உணரா வாய்–உணர்வு–இன் மாக்கள்

அவியினும் வாழினும் என்

#421
அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி செறுவார்-க்கு-உம்
உள்-அழிக்கல் ஆகா அரண்

#422
சென்ற-இடத்தால் செல-விடா-தீது-ஒரீஇ
நன்றின்-பால் உய்ப்பது அறிவு

#423
எ-ப்-பொருள் யார் யார்-வாய் க் கேட்பினும் அ-ப்-
பொருள்
மெய்-ப்-பொருள் காண்பது அறிவு

#424
எண்-பொருள ஆக ச் செல ச் சொல்லி தான் பிறர்-வாய்
நுண்-பொருள் காண்பது அறிவு

#425
உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தல்-உம்
கூம்பல்-உம் இல்லது அறிவு

#426
எ-வ்வ்-அது உறைவது உலகம் உலகத்தொடு
அ-வ்வ்-அது உறைவது அறிவு

#427
அறிவு-உடையார் ஆவது அறிவார் அறிவு-இலார்
அஃது அறிகல்லாதவர்

#428
அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்

#429
எதிரது–ஆ க் காக்கும் அறிவினுர்–க்கு இல்லை
அதிர வருவது–ஓர்–நோய்

#430
அறிவு–உடையார் எல்லாம்–உடையார் அறிவு–இலார்
என்–உடையரேனும் இலர்

#431
செருக்கு–உம் சினம்–உம் சிறுமை–உம் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமிதம்–நீர்த்து

#432
இவறல்–உம் மாண்பு இறந்த மானம்–உம் மாணு–
உவகை–உம் ஏதம் இறைக்கு

#433
தினை–த்–துணை–ஆம்–குற்றம் வரினும் பனை–த்–துணை–ஆ க்
கொள்வர் பழி–நாணுவார்

#434
குற்றம்–ஏ காக்க பொருள்–ஆக குற்றம்–ஏ
அற்றம் தரூஉம் பகை

#435
வரும்–முன்னர் க் காவாதான் வாழ்க்கை எரி–முன்னர்
வைத்தூறு போல கெடும்

#436
தன்–குற்றம் நீக்கி பிறர்–குற்றம் காண்கிற்பின்
என்–குற்றம்–ஆகும் இறைக்கு

#437

செயல்–பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்
உயல்–பாலது–அன்றி க் கெடும்

#438
பற்று உள்ளம் என்னும் இவறு–அன்மை எற்று–உள்ளும்
எண்ண–ப்–படுவது–ஒன்று–அன்று

#439
வியவற்க எ–ஞ்–ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை

#440
காதல காதல் அறியாமை–உய்க்கிற்பின்
ஏது–இல ஏதிலார்–நூல்

#441
அறன் அறிந்து மூத்த அறிவு–உடையார் கேண்மை
திறன் அறிந்து தேர்ந்து–கொளல்

#442
உற்ற நோய் நீக்கி உறுஅமை–முன் காக்கும்
பெற்றியார் ப் பேணி–க்–கொளல்

#443
அரியவற்றுள்–எல்லாம் அரிது–ஏ பெரியார்–ஐ ப்
பேணி த் தமர்–ஆ க் கொளல்

#444
தம்–ம்–இன்–பெரியார் தமர்–ஆ ஒழுகுதல்
வன்மை–உள்–எல்லாம் தலை

#445
சூழ்வார்–கண்–ஆக ஒழுகல்–ஆன் மன்னவன்

சூழ்வாரை ச் சூழ்ந்து-கொளல்

#446
தக்கார் இனத்தன்-ஆய் தான்-ஒழுக-வல்லான்-ஐ ச்
செற்றார் செய-க்-கிடந்தது-இல்

#447
இடிக்கும்-துணையார்-ஐ ஆள்வார்-ஐ யார்-ஏ
கெடுக்கும் தகைமையவர்

#448
இடிப்பார்-ஐ-இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார்-இலானும் கெடும்

#449
முதல்-இலார்-க்கு ஊதியம்-இல்லை மதலை-ஆம்-
சார்பு-இலார்-க்கு இல்லை நிலை

#450
பல்லார் பகை கொளலின் பத்து-அடுத்த-தீமைத்து-ஏ
நல்லார் தொடர்கை விடல்

#451
சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமை-தான்-
சுற்றம்-ஆ ச் சூழ்ந்து-விடும்

#452
நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து-அற்று-ஆகும் மாந்தர்-க்கு
இனத்து இயல்பது ஆகும் அறிவு

#453
மனத்தான் ஆம் மாந்தர்-க்கு உணர்ச்சி இனத்தான் ஆம்
இன்னான்-எனப்படும்-சொல்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#454
மனத்து–உளது போல க் காட்டி ஒருவன்–கு
இனத்து–உளது ஆகும் அறிவு

#455
மனம் தூய்மை செய்–வினை த் தூய்மை இரண்டு–உம்
இனம் தூய்மை தூவா–வரும்

#456
மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்று ஆகும் இனம் தூயார்க்கு
இல்லை நன்று–ஆகா–வினை

#457
மன–நலம் மன்–உயிர்க்கு ஆக்கம் இன–னலம்
எல்லா–ப்–புகழ்–உம் தரும்

#458
மன–நலம் நன்கு–உடையர் ஆயினும் சான்றோர்–க்கு
இன–நலம் ஏமாப்பு உடைத்து

#459
மன–நலத்தின் ஆகும் மறுமை மற்று அஃது–உம்
இன–நலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து

#460
நல்–இனத்தின்–ஊங்கும் துணை இல்லை தீ–இனத்தின்
அல்லல்–படுப்பதூஉம் இல்

#461
அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழி பயக்கும்
ஊதியம்–உம் சூழ்ந்து செயல்

#462
தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணி ச் செய்வார்—க்கு
அரும்—பொருள் யாது—ஒன்றும் இல்

#463
ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்—வினை
ஊக்கார் அறிவு—உடையார்

#464
தெளிவு—இல்—அதனை த் தொடங்கார் இளிவு என்னும்
ஏதப்பாது அஞ்சுபவர்

#465
வகை—அற ச் சூழாது எழுதல் பகைவர்—ஐ ப்
பாத்தி—ப்—படுப்பது—ஓர்—ஆறு

#466
செய்—தக்க—அல்ல செய்ய க் கெடும் செய்—தக்க
செய்யாமையானும் கெடும்

#467
எண்ணி த் துணிக கருமம் துணிந்த—பின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு

#468
ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர் நின்று
போற்றினும் பொத்து—ப்—படும்

#469
நன்றாற்றல்—உள்ளும் தவறு உண்டு அவர்—அவர்
பண்பு அறிந்து ஆற்றா—க்—கடை

#470
எள்ளாத எண்ணி ச் செயல்—வேண்டும் தம்—ஒடு—

keyed-in and segmented by v.s.r

கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு

#471
வினை—வலி—உம் தன்—வலி—உம் மாற்றான்—வலி—உம்
துணை—வலி—உம் தூக்கி ச் செயல்

#472
ஒல்வது அறிவது அறிந்து அதன்—கண் தங்கி ச்
செல்வார்க்கு ச் செல்லாதது இல்

#473
உடை—த்—தம்—வலி அறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடை—க்—கண் முரிந்தார் பலர்

#474
அமைந்து ஆங்கு ஒழுகான் அளவு அறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்

#475
பீலி பெய் சாகாடு—உம் அச்சு இறும் அ—ப்—பண்டம்
சால—மிகுத்து ப் பெயின்

#476
நுனி—க்—கொம்பர் ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின்
உயிர்க்கு இறுதி—ஆகி—விடும்

#477
ஆற்றின்—அளவு அறிந்து ஈக அது பொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி

#478
ஆகு—ஆறு அளவு இட்டிது ஆயினும் கேடு—இல்லை

போகு–ஆறு அகலா–க்–கடை

#479
அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உள போல
இல்–ஆகி தோன்றா–கெடும்

#480
உள–வரை தூக்காத ஒப்புரவு–ஆண்மை
வள–வரை வல்லை–க்–கெடும்

#481
பகல் வெல்லும் கூகை–ஐ க் காக்கை இகல் வெல்லும்
வேந்தர்க்கு–வேண்டும்–பொழுது

#482
பருவத்தொடு ஒட்ட ஒழுகல் திரு–வினை த்
தீராமை–ஆர்க்கும்–கயிறு

#483
அரு–வினை–என்ப உள–ஓ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்

#484
ஞாலம் கருதினும் கை–கூடும் காலம்
கருதி இடத்தான் செயின்

#485
காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருதுபவர்

#486
ஊக்கம்–உடையான் ஒடுக்கம் பொரு தகர்
தாக்கல்–கு ப் பேரும் தகைத்து

#487
பொள்ள்-என ஆங்கே புறம் வேரார் காலம் பார்த்து
உள்-வேர்ப்பர் ஒள்ளியவர்

#488
செறுநர்-ஐ க் காணின் சுமக்க இறு-வரை
காணின் கிழக்கு-ஆம் தலை

#489
எய்தல்-கு அரியது இயைந்த-க்-கால் அ-ன்-னிலை-ஏ
செய்தல்-கு அரிய செயல்

#490
கொக்கு ஒக்க கூம்பும் பருவத்து மற்று அதன்-
குத்து ஒக்க சீர்த்த-இடத்து

#491
தொடங்கற்க எ-வ்-வினை-உம் எள்ளற்க முற்றும்
இடம்-கண்ட-பின்-அல்லது

#492
முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் அரண் சேர்ந்து ஆம்-
ஆக்கம்-பல-உம் தரும்

#493
ஆற்றுரும் ஆற்றி அடுப இடன் அறிந்து
போற்றுர்-கண் போற்றி ச் செயின்

#494
எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடன் அறிந்து
துன்னியார் துன்னி ச் செயின்

#495
நெடும்–புனல்–உள் வெல்லும் முதலை அடும் புனல்–இன்
நீங்கின் அதன்–ஐ ப் பிற

#496
கடல் ஓடா கால்–வல்–நெடும்–தேர் கடல் ஓடும்
நாவாய்–உம் ஓடா நிலத்து

#497
அஞ்சாமை–அல்லால் துணை வேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தான்–செயின்

#498
சிறு–படை–ஆன் செல்–இடம் சேரின் உறு–படையான்
ஊக்கம் அழிந்து–விடும்

#499
சிறை–நலன்–உம் சீர்–உம் இலர் எனினும் மாந்தர்
உறை–நிலத்தொடு ஒட்டல் அரிது

#500
கால் ஆழ் களர்–இன் நரி அடும் கண்–அஞ்சா
வேல் ஆள் முகத்த களிறு

#501
அறம் பொருள் இன்பம் உயிர்–அச்சம் நான்கு–இன்
திறம் தெரிந்து தேற–ப்–படும்

#502
குடி–ப்–பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடு ப் பரியும்
நாண்–உடையான்–கட்டு–ஏ தெளிவு

#503
அரிய கற்று ஆசு–அற்றார்–கண்ணும் தெரியும்–கால்

இன்மை—அரிது—ஏ வெளிறு

#504
குணம் நாடி குற்றம்—உம் நாடி அவற்றுள்—
மிகை நாடி மிக்க கொளல்

#505
பெருமைக்கும் ஏனை—ச்—சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமம்—ஏ கட்டளை—க்—கல்

#506
அற்றார்—ஐ த் தேறுதல் ஓம்புக மற்று அவர்
பற்று இலர் நாணார் பழி

#507
காதன்மை கந்து—ஆ அறிவு—அறியார் த் தேறுதல்
பேதைமை—எல்லாம் தரும்

#508
தேரான் பிறனை த் தெளிந்தான் வழி—முறை
தீரா இடும்பை தரும்

#509
தேற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்த—பின்
தேறுக தேறும் பொருள்

#510
தேரான் தெளிவு—உம் தெளிந்தான்—கண் ஐயுறவு—உம்
தீரா இடும்பை தரும்

#511
நன்மை—உம் தீமை—உம் நாடி நலம் புரிந்த

----
keyed-in and segmented by v.s.r

தன்மையான் ஆள-ப்-படும்

#512
வாரி பெருக்கி வளம்-படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை

#513
அன்பு அறிவு தேற்றம் அவ-இன்மை இ-ந்-நான்கு-உம்
நன்கு-உடையான்-கட்டு-ஏ தெளிவு

#514
எனை-வகையான் தேறிய-க்-கண்-உம் வினை-வகையான்
வேறு-ஆகும் மாந்தர் பலர்

#515
அறிந்து ஆற்றி செய்கிற்பாற்கு-அல்லால் வினை-தான்
சிறந்தான் என்று ஏவல்-பாற்று அன்று

#516
செய்வான்-ஐ நாடி வினை நாடி காலத்தோடு
எய்த-உணர்ந்து செயல்

#517
இதன்-ஐ இதன்-ஆல் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து
அதன்-ஐ அவன்-கண் விடல்

#518
வினைக்கு உரிமை நாடிய-பின்றை அவன்-ஐ
அதற்கு-உரியன்-ஆக ச் செயல்

#519
வினை-க்-கண் வினை-உடையான் கேண்மை வேறு-ஆக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு

keyed-in and segmented by v.s.r

#520
நாள்—தோறும் நாடுக மன்னன் வினை—செய்வான்
கோடாமை க் கோடாது உலகு

#521
பற்று—அற்ற—கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார்—கண்—ஏ உள

#522
விருப்பு அறு ச் சுற்றம் இயையின் அருப்பு அறு
ஆக்கம்—பல—உம் தரும்

#523
அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குள—வளா—க்—
கோடு—இன்றி நீர் நிறைந்தற்று

#524
சுற்றத்தால் சுற்ற—ப்—பட ஒழுகல் செல்வம்—தான்—
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்

#525
கொடுத்தல்—உம் இன்—சொல்—உம் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்ற—ப்—படும்

#526
பெரும்—கொடையான் பேணான் வெகுளி அவன்—இன்
மருங்கு—உடையார் மா—நிலத்து இல்

#527
காக்கை கரவா—கரைந்து உண்ணும் ஆக்கம்—உம்
அன்ன—நீரார்க்கு—ஏ உள

#528
பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசை—ஆ நோக்கின்
அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்

#529
தமர்—ஆகி தன்—துறந்தார் சுற்றம் அமராமை க்
காரணம்—இன்றி வரும்

#530
உழை—ப்—பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்து—இருந்து எண்ணி க் கொளல்

#531
இறந்த வெகுளி—இன்—தீது—ஏ சிறந்த
உவகை—மகிழ்ச்சி—இன் சோர்வு

#532
பொச்சாப்பு க் கொல்லும் புகழ்—ஐ அறிவு—இன்—ஐ
நிச்சம் நிரப்பு க் கொன்றுங்கு

#533
பொச்சாப்பார்—க்கு இல்லை புகழ்மை அது உலகத்து
எ—ப்—பால்—நூலோர்—க்கு—உம் துணிவு

#534
அச்சம் உடையார்க்கு அரண் இல்லை ஆங்கு—இல்லை
பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு

#535
முன்னுற க் காவாது இழுக்கியான்—தன்—பிழை
பின்—ஊறு இரங்கி—விடும்

#536
இழுக்காமை—யார்—மாட்டும் என்றும்—வழுக்காமை

வாயின் அஃது–ஒப்பது இல்

#537
அரிய–என்று–ஆகாத இல்லை பொச்சாவா க்
கருவியான் போற்றி ச் செயின்

#538
புகழ்ந்தவை போற்றி ச் செயல்–வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்–க்கு எழுமையும் இல்

#539
இகழ்ச்சி–இன் கெட்டார்–ஐ உள்ளுக தாம்–தம்–
மகிழ்ச்சி–இன் மைந்து–உறும்–போழ்து

#540
உள்ளியது எய்தல் எளிது–மன் மற்றும் தான்–
உள்ளியது உள்ள–ப்–பெறின்

#541
ஓர்ந்து கண்–ஓடாது இறை புரிந்து யார்–மாட்டும்
தேர்ந்து செய்வஃது–ஏ முறை

#542
வான் நோக்கி வாழும் உலகு–எல்லாம் மன்னவன்
கோல் நோக்கி வாழும் குடி

#543
அந்தணர் நூற்கு–உம் அறத்திற்கு–உம் ஆதி–ஆய்
நின்றது மன்னவன் கோல்

#544
குடி தழீஇ க் கோல் ஓச்சும் மா–நில–மன்னன்–

அடி தழீஇ நிற்கும் உலகு

#545
இயல்பு–உளி க் கோல்–ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயல்–உம் விளையுள்–உம் தொக்கு

#546
வேல்–அன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோல் அதூஉம் கோடாது எனின்

#547
இறை காக்கும் வையகம்–எல்லாம் அவன்–ஐ
முறை காக்கும் முட்டா–ச்–செயின்

#548
எண்–பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்
தண்–பதத்தான் தான்–ஏ கெடும்

#549
குடி புறம் காத்து–ஓம்பி குற்றம் கடிதல்
வடு–அன்று வேந்தன் தொழில்

#550
கொலை–இன்–கொடியார்–ஐ வேந்து ஒறுத்தல் பைம்–கூழ்
களை–கட்டதன்–ஒடு–நேர்

#551
கொலை மேல்–கொண்டார்–இன் கொடிது–ஏ அலை மேல்–
கொண்டு
அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து

#552
வேலொடு நின்றான் இடு என்றது போலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு

#553
நாள்—தொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன்
நாள்—தொறும் நாடு கெடும்

#554
கூழ்—உம் குடி—உம் ஒருங்கு—இழக்கும் கோல் கோடி
சூழாது செய்யும் அரசு

#555
அல்லல்—பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர்—அன்றே
செல்வத்தை த் தேய்க்கும் படை

#556
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃது—இன்றேல்
மன்னா—ஆம் மன்னர்க்கு ஒளி

#557
துளி—இன்மை ஞாலத்திற்கு—எற்று அற்று—ஏ வேந்தன்
அளி—இன்மை வாழும் உயிர்க்கு

#558
இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறை செய்யா
மன்னவன் கோல்—கீழ் ப் படின்

#559
முறை கோடி மன்னவன் செய்யின் உறை கோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்

#560
ஆ பயன் குன்றும் அறு–தொழிலோர் நூல் மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின்

#561
தக்காங்கு நாடி தலை–ச்–செல்லா–வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து

#562
கடிது–ஓச்சி மெல்ல–எறிக நெடிது–ஆக்கம்
நீங்காமை வேண்டுபவர்

#563
வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லை–க்–கெடும்

#564
இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னா–ச்–சொல் வேந்தன்
உறை கடுகி ஒல்லை–க்–கெடும்

#565
அரும்–செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெரும்–செல்வம்
பேஎய் கண்டன்னது உடைத்து

#566
கடும்–சொல்லன் கண்–இலன் ஆயின் நெடும்–செல்வம்
நீடு–இன்றி ஆங்கே கெடும்

#567
கடு–மொழி–உம் கை இகந்த தண்டம்–உம் வேந்தன்
அடு முரண் தேய்க்கும் அரம்

#568
இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்து ஆற்றி ச்

சீறின் சிறுகும் திரு

#569
செரு-வந்த-போழ்தில் சிறை செய்யா வேந்தன்
வெரு-வந்து வெய்து கெடும்

#570
கல்லார் ப் பிணிக்கும் கடும்-கோல் அது-அல்லது
இல்லை நிலக்கு ப் பொறை

#571
கண்ணோட்டம் என்னும் கழி-பெரும்-காரிகை
உண்மையான் உண்டு இ-வ்-உலகு

#572
கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல் அஃது-இலார்-
உண்மை நிலக்கு-ப்-பொறை

#573
பண் என்-ஆம் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் கண் என்-ஆம்
கண்ணோட்டம்-இல்லாத கண்

#574
உள போல் முகத்து எவன்-செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம்-இல்லாத கண்

#575
கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃது-இன்றேல்
புண் என்று உணர-ப்-படும்

#576
மண்ணோடு இயைந்த மரத்து-அனையர் கண்ணோடு

keyed-in and segmented by v.s.r

இயைந்து கண்ணோடாதவர்

#577
கண்ணோட்டம்–இல்லவர் கண்–இலர் கண்–உடையார்
கண்ணோட்டம்–இன்மை–உம் இல்

#578
கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்–க்கு
உரிமை–உடைத்து இ–வ்–உலகு

#579
ஒறுத்து ஆற்றும் பண்பினர்–கண்–உம் கண்ணோடி ப்
பொறுத்து ஆற்றும் பண்பு–ஏ தலை

#580
பெய க் கண்டும் நஞ்சு உண்டு அமைவர் நய–த்–தக்க
நாகரிகம் வேண்டுபவர்

#581
ஒற்று–உம் உரை–சான்ற–நூல்–உம் இவை–இரண்டு–உம்
தெற்று என்க மன்னவன்–கண்

#582
எல்லார்க்கும்–எல்லாம்–நிகழ்பவை எ–ஞ்–ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்

#583
ஒற்றினன் ஒற்றி பொருள் தெரியா மன்னவன்
கொற்றம் கொள க் கிடந்தது இல்

#584
வினை செய்வார் தம்–சுற்றம் வேண்டாதார் என்று ஆங்கு
அனைவர்–ஐ–உம் ஆராய்வது ஒற்று

#585
கடாஅ உருவொடு கண்–அஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லது–ஏ ஒற்று

#586
துறந்தார்–படிவத்தர்–ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து
என்–செயினும் சோர்வு–இலது ஒற்று

#587
மறைந்தவை கேட்க–வற்று–ஆகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லது–ஏ ஒற்று

#588
ஒற்று ஒற்றி த் தந்த பொருள்–ஐ–உம் மற்றும் ஓர்–
ஒற்றினுல் ஒற்றி க் கொளல்

#589
ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க உடன்–மூவர்
சொல் தொக்க–தேற–ப்–படும்

#590
சிறப்பு அறிய ஒற்றின்–கண் செய்யற்க செய்யின்
புற–ப்–படுத்தான்–ஆகும் மறை

#591
உடையர்–எனப்படுவது ஊக்கம் அவிது–இலார்
உடையது உடையர்–ஓ மற்று

#592
உள்ளம்–உடைமை உடைமை பொருள்–உடைமை
நில்லாது–நீங்கி–விடும்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#593
ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்து–உடையார்

#594
ஆக்கம் அதர் வினாய் ச் செல்லும் அசைவு–இலா
ஊக்கம்–உடையான்–உழை

#595
வெள்ளத்து–அனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்–தம்–
உள்ளத்து–அனையது உயர்வு

#596
உள்ளுவது–எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் மற்று அது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து

#597
சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதை அம்பு–இன்
பட்டு ப் பாடு ஊன்றும் களிறு

#598
உள்ளம்–இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு

#599
பரியது கூர்–ங்–கோட்டது ஆயினும் யானை
வெரூஉம் புலி–தாக்கு–உறின்

#600
உரம் ஒருவன்–கு உள்ள–வெறுக்கை அஃது–இல்லார்
மரம் மக்கள்–ஆதல்–ஏ வேறு

#601
குடி என்னும் குன்று விளக்கம் மடி என்னும்

மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்

#602
மடி–ஐ மடி–ஆ ஒழுகல் குடி–ஐ க்
குடி–ஆக வேண்டுபவர்

#603
மடி மடி–க்–கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த
குடி மடியும் தன்னினும் முந்து

#604
குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும் மடி மடிந்து
மாண்ட உஞற்று–இலவர்க்கு

#605
நெடு–நீர் மறவி மடி துயில் நான்கு–உம்
கெடும்–நீரார் காம–க்–கலன்

#606
படி–உடையார் பற்று அமைந்த–க்–கண்–உம் மடி–உடையார்
மாண்–பயன் எய்தல் அரிது

#607
இடி புரிந்து எள்ளும் சொல் கேட்பர் மடி புரிந்து
மாண்ட உஞற்று–இலவர்

#608
மடிமை குடிமை–க்–கண் தங்கின் தன்–ஒன்னார்–க்கு
அடிமை புகுத்தி–விடும்

#609
குடி–ஆண்மை–உள் வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடி–ஆண்மை மாற்ற கெடும்

#610
மடி-இலா மன்னவன் எய்தும் அடி-அளந்தான்
தாஅயது-எல்லாம் ஒருங்கு

#611
அருமை-உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்

#612
வினை-க்-கண் வினை கெடல் ஓம்பல் வினை க் குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு

#613
தாளாண்மை என்னும் தகைமை-க்-கண் தங்கிற்று-ஏ
வேளாண்மை என்னும் செருக்கு

#614
தாளாண்மை-இல்லாதான் வேளாண்மை பேடி கை
வாள்-ஆண்மை போல க் கெடும்

#615
இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் தன்-கேளிர்
துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண்

#616
முயற்சி திரு-வினை ஆக்கும் முயற்று-இன்மை
இன்மை புகுத்தி-விடும்

#617
மடி உளாள் மா-முகடி என்ப மடி-இலான்
தாள் உளாள் தாமரையினுள்

#618
பொறி–இன்மை யார்க்கும் பழி–அன்று அறிவு அறிந்து
ஆள்–வினை–இன்மை பழி

#619
தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சி தன்–
மெய் வருத்த க் கூலி தரும்

#620
ஊழ்–ஐ–உம் உ–ப்–பக்கம் காண்பர் உலைவு இன்றி த்
தாழாது உஞற்றுபவர்

#621
இடுக்கண் வரும்–கால் நகுக அதன்–ஐ
அடுத்து ஊர்வது அஃது–ஒப்பது இல்

#622
வெள்ளத்து–அனைய–இடும்பை அறிவு–உடையான்
உள்ளத்தின்–உள்ள கெடும்

#623
இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅதவர்

#624
மடுத்த–வாய்–எல்லாம் பகடு–அன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து
#625
அடுக்கி வரினும் அழிவு–இலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கண்–படும்

#626
அற்றேம் என்று அல்லல்–படுப–ஓ பெற்றேம் என்று
ஓம்புதல் தேற்றாதவர்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#627
இலக்கம் உடம்பு இடும்பைக்கு என்று கலக்கத்தை க்
கையாறு-ஆ க் கொள்ளாது-ஆம் மேல்

#628
இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பு என்பான்
துன்பம்-உறுதல் இலன்

#629
இன்பத்துள்-இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்-
துன்பம் உறுதல் இலன்

#630
இன்னாமை இன்பம் என க் கொளின் ஆகும் தன்-
ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு

#631
கருவி-உம் காலம்-உம் செய்கை-உம் செய்யும்
அரு-வினை-உம் மாண்டது அமைச்சு

#632
வன்கண் குடி காத்தல் கற்று அறிதல் ஆள்வினை-ஓடு
ஐந்து உடன்-மாண்டது அமைச்சு

#633
பிரித்தல்-உம் பேணி-க்-கொளல்-உம் பிரிந்தார் ப்
பொருத்தல்-உம் வல்லது அமைச்சு

#634
தெரிதல்-உம் தேர்ந்து செயல்-உம் ஒருதலை-ஆ ச்
சொல்லல்-உம் வல்லது அமைச்சு

#635

----

keyed-in and segmented by v.s.r

அறன்–அறிந்து ஆன்று–அமைந்த–சொல்லான் எ–ஞ்–ஞான்றும்
திறன் அறிந்தான் தேர்ச்சி த் துணை

#636
மதி–நுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதி–நுட்பம்
யா–உள முன்–நிற்பவை

#637
செயற்கை அறிந்த–க்–கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்

#638
அறி–கொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழை–இருந்தான் கூறல் கடன்

#639
பழுது எண்ணும் மந்திரி–இன் பக்கத்து–உள்–தெவ் ஓர்–
எழுபது–கோடி உறும்

#640
முறை–ப்–பட ச் சூழ்ந்தும் முடிவு–இல–ஏ செய்வர்
திறப்பாடு இலாஅதவர்

#641
நா–நலம் என்னும் நலன்–உடைமை அ–ந்–நலம்
யா–நலத்து–உள்ள தூஉம்–அன்று

#642
ஆக்கம்–உம் கேடு–உம் அதனால் வருதலால்
காத்து–ஓம்பல் சொல்லின்–கண் சோர்வு

#643

கேட்டார் ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் கேளார்—உம்—
வேட்ப மொழிவது—ஆம் சொல்

#644
திறன் அறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறன்—உம்
பொருளும் அதனின்—ஊங்கு இல்

#645
சொல்லுக சொல்லை பிறிது—ஓர்—சொல் அ—ச்—சொல்லை
வெல்லும்—சொல்—இன்மை அறிந்து

#646
வேட்ப த் தாம் சொல்லி பிறர் சொல் பயன்—கோடல்
மாட்சியின் மாசு—அற்றார் கோள்

#647
சொலல் வல்லன் சோர்வு—இலன் அஞ்சான் அவன்—ஐ
இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது

#648
விரைந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம் நிரந்து இனிது
சொல்லுதல்—வல்லார் ப் பெறின்

#649
பல சொல்ல க் காமுறுவர்—மன்ற மாசு அற்ற
சில சொல்லல் தேற்றாதவர்

#650
இணர் ஊழ்த்தும் நாறா மலர்—அனையர் கற்றது
உணர விரித்து உரையாதார்

#651
துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம் வினை நலம்
வேண்டிய—எல்லாம் தரும்

#652
என்றும்–ஒருவுதல்–வேண்டும் புகழ்–ஒடு
நன்றி பயவா வினை

#653
ஓஒதல்–வேண்டும் ஒளி மாழ்கும் செய்–வினை
ஆஅதும் என்னுமவர்

#654
இடுக்கண்–படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கு அற்ற காட்சியவர்

#655
எற்று–என்று–இரங்குவ செய்யற்க செய்வான்–ஏல்
மற்று–அன்ன செய்யாமை நன்று

#656
ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை

#657
பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழி–நல்குரவு–ஏ தலை

#658
கடிந்த–கடிந்து–ஓரார்–செய்தார்க்கு அவை–தாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்

#659
அழ க் கொண்ட–எல்லாம் அழ ப் போம் இழப்பினும்
பின்–பயக்கும் நல்–பாலவை

#660
சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமாக்கல் பசு–மண்–
கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇ–அற்று

#661
வினை–த்–திட்பம் என்பது ஒருவன் மன–த்–திட்பம்
மற்றைய–எல்லாம் பிற

#662
ஊறு–ஒரால் உற்ற–பின் ஒல்காமை இவ்–வ்–இரண்டின்
ஆறு என்பர் ஆய்ந்தவர்–கோள்

#663
கடை க் கொட்க ச் செய்–தக்கது ஆண்மை இடை க்
கொட்கின்
எற்றா விழுமம் தரும்

#664
சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரிய–ஆம்
சொல்லிய–வண்ணம் செயல்

#665
வீறு எய்தி மாண்டார் வினை–த்–திட்பம் வேந்தன்–கண்
ஊறு எய்தி உள்ள–ப்–படும்

#666
எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர்–ஆக–ப்–பெறின்

#667
உருவு கண்டு எள்ளாமை–வேண்டும் உருள் பெரும்–தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#668
கலங்காது கண்ட வினை-க்-கண் துளங்காது
தூக்கம் கடிந்து செயல்

#669
துன்பம்-உற-வரினும் செய்க துணிவு ஆற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை

#670
எனை-த்-திட்பம் எய்திய-க்-கண்-உம் வினை த் திட்பம்
வேண்டார்-ஐ வேண்டாது உலகு

#671
சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் அ-த்-துணிவு
தாழ்ச்சி-உள் தங்குதல் தீது

#672
தூங்குக தூங்கி ச் செயல்-பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை

#673
ஒல்லும்-வாய்-எல்லாம் வினை நன்று-ஏ ஒல்லா-க்-கால்
செல்லும்-வாய் நோக்கி ச் செயல்

#674
வினை பகை என்று இரண்டின் எச்சம் நினையும்-கால்
தீ-எச்சம் போல த் தெறும்

#675
பொருள் கருவி காலம் வினை இடன்-ஒடு ஐந்து-உம்
இருள் தீர எண்ணி ச் செயல்

#676

முடிவு-உம் இடையூறு-உம் முற்றியாங்கு எய்தும்
படு பயன்-உம் பார்த்து-ச்-செயல்

#677
செய்-வினை செய்வான் செயல்-முறை அ-வ்-வினை
உள்-அறிவான் உள்ளம் கொளல்

#678
வினையான் வினை-ஆக்கி-க்-கோடல் நனை கவுள்
யானையால் யானை யாத்தற்று

#679
நட்டார்-க்கு நல்ல செயலின் விரைந்தது-ஏ
ஒட்டார்-ஐ ஒட்டி-க்-கொளல்

#680
உறை சிறியார் உள்-நடுங்கல் அஞ்சி குறை-பெறின்
கொள்வர் பெரியார் ப் பணிந்து

#681
அன்பு-உடைமை ஆன்ற குடி ப் பிறத்தல் வேந்து அவாம்
பண்பு உடைமை தூது உரைப்பான் பண்பு

#682
அன்பு அறிவு ஆராய்ந்த சொல்-வன்மை தூது உரைப்பார்-
க்கு
இன்றியமையாத மூன்று

#683
நூலார்-உள்-நூல்-வல்லன்-ஆகுதல் வேலார்-உள்
வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு

#684

அறிவு உரு ஆராய்ந்த கல்வி இ–ம்–மூன்றன்
செறிவு உடையான் செல்க வினைக்கு

#685
தொக ச் சொல்லி தூவாத நீக்கி நக ச் சொல்லி
நன்றி பயப்பது–ஆம் தூது

#686
கற்று கண்–அஞ்சான் செல ச் சொல்லி காலத்தால்
தக்கது அறிவது–ஆம் தூது

#687
கடன் அறிந்து காலம் கருதி இடன் அறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை

#688
தூய்மை துணைமை துணிவு உடைமை இ–ம்–மூன்று–இன்
வாய்மை வழி உரைப்பான் பண்பு

#689
விடு–மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடு மாற்றம்
வாய் சோரா வன்கணவன்

#690
இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவன்–கு
உறுதி–பயப்பது–ஆம் தூது

#691
அகலாது அணுகாது தீ–க்–காய்வார் போல்க
இகல் வேந்தர் ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார்

#692
மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்

----

keyed-in and segmented by v.s.r

மன்னிய ஆக்கம் தரும்

#693
போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்த—பின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது

#694
செவி—ச்—சொல்—உம் சேர்ந்த நகை—உம் அவித்து ஒழுகல்
ஆன்ற பெரியார்—அகத்து

#695
எ—ப்—பொருள்—உம் ஓரார் தொடரார் மற்று அ—ப்—பொருள்—
ஐ
விட்ட—க்—கால் கேட்க மறை

#696
குறிப்பு அறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பு—இல
வேண்டுப வேட்ப ச் சொலல்

#697
வேட்பன சொல்லி வினை—இல எ—ஞ்—ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா—விடல்

#698
இளையர் இன—முறையர் என்று இகழார் நின்ற
ஒளி—ஒடு ஒழுக—ப்—படும்

#699
கொள—ப்—பட்டேம் என்று எண்ணி கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கு அற்ற காட்சியவர்

#700

பழையம் என க் கருதி பண்பு–அல்ல செய்யும்
கெழு–தகைமை கேடு தரும்

#701
கூறுமை நோக்கி குறிப்பு அறிவான் எ–ஞ்–ஞான்றும்
மாறு நீர் வையக்கு அணி

#702
ஐய–ப்–படாஅது அகத்தது உணர்வானை த்
தெய்வத்தொடு–ஒப்ப க் கொளல்

#703
குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வார்–ஐ உறுப்பினுள்
யாது–கொடுத்தும் கொளல்

#704
குறித்தது கூறுமை–க்–கொள்வார்–ஒடு ஏனை
உறுப்பு–ஓர்–அனையர்–ஆல் வேறு

#705
குறிப்பின் குறிப்பு உணரா–ஆயின் உறுப்பினுள்
என்ன–பயத்த–ஓ கண்

#706
அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்

#707
முகத்தின் முது–க்–குறைந்தது உண்டு–ஓ உவப்பினும்
காயினும் தான் முந்துறும்

#708

----
keyed-in and segmented by v.s.r

முகம் நோக்கி நிற்க அமையும் அகம் நோக்கி
உற்றது உணர்வார்-ப்-பெறின்

#709
பகைமை-உம் கேண்மை-உம் கண் உரைக்கும் கண்-இன்-
வகைமை உணர்வார்-ப்-பெறின்

#710
நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும்-கோல் காணும்-கால்
கண்-அல்லது-இல்லை-பிற

#711
அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகை அறிந்த தூய்மையவர்

#712
இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக சொல்-இன்-
நடை தெரிந்த நன்மையவர்

#713
அவை-அறியார் சொல்லல் மேல்-கொள்பவர் சொல்-இன்-
வகை அறியார் வல்லதூஉம் இல்

#714
ஒளியார்-முன் ஒள்ளியர் ஆதல் வெளியார்-முன்
வான்-சுதை-வண்ணம் கொளல்

#715
நன்று-என்றவற்றுள்ளும் நன்று-ஏ முதுவர்-உள்
முந்து கிளவா ச் செறிவு

#716
ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தற்றே வியன்-புலம்
ஏற்று உணர்வார்-முன்னர் இழுக்கு

#717
கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடு அற ச்
சொல் தெரிதல் வல்லார்–அகத்து

#718
உணர்வது–உடையார்–முன் சொல்லல் வளர்வதன்–
பாத்தி–உள் நீர் சொரிந்தற்று

#719
புல்–அவை–உள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்–அவை–உள்
நன்கு–செல–ச்–சொல்லுவார்

#720
அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்து–அற்றால் தம்–கணத்தர்–
அல்லார்–முன் கோட்டி–கொளல்

#721
வகை அறிந்து வல்–அவை வாய்–சோரார் சொல்–இன்–
தொகை அறிந்த தூய்மையவர்

#722
கற்றார்–உள்–கற்றார் என–ப்–படுவர் கற்றார்–முன்
கற்ற செல–ச்–சொல்லுவார்

#723
பகை–அகத்து ச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவை–அகத்து அஞ்சாதவர்

#724
கற்றார்–முன் கற்ற செல ச் சொல்லி தாம்–கற்ற
மிக்கார்–உள் மிக்க கொளல்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#725
ஆற்றின்—அளவு அறிந்து கற்க அவை அஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தல்—பொருட்டு

#726
வாள்—ஒடு—என் வன்—கண்ணர்—அல்லார்க்கு நூல்—ஒடு—என்
நுண்—அவை அஞ்சுபவர்க்கு

#727
பகை—அகத்து ப் பேடி கை ஒள்—வாள் அவை—அகத்து
அஞ்சுமவன் கற்ற நூல்

#728
பல்லவை கற்றும் பயம் இலரே நல்—அவை—உள்
நன்கு—செல—ச்—சொல்லாதார்

#729
கல்லாதவர்—இன்—கடை என்ப கற்று அறிந்தும்
நல்லார்—அவை அஞ்சுவார்

#730
உளர் எனினும் இல்லாரொடு—ஒப்பர் களன் அஞ்சி
கற்ற செல—ச்—சொல்லாதார்

#731
தள்ளா விளையுள்—உம் தக்கார்—உம் தாழ்வு—இலா ச்
செல்வர்—உம் சேர்வது நாடு

#732
பெரும்—பொருளான் பெட்டக்கது ஆகி அரும்—கேட்டால்
ஆற்ற—விளைவது நாடு

#733
பொறை ஒருங்கு மேல்-வரும்-கால் தாங்கி இறைவன்-கு
இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு

#734
உறு-பசி-உம் ஓவா-ப்-பிணி-உம் செறு-பகை-உம்
சேராது-இயல்வது நாடு

#735
பல்-குழு-உம் பாழ் செய்யும் உட்பகை-உம் வேந்து அலைக்கும்
கொல்-குறும்பு-உம் இல்லது நாடு

#736
கேடு அறியா கெட்ட-இடத்து-உம் வளம் குன்றா
நாடு என்ப நாட்டின்-தலை

#737
இரு-புனல்-உம் வாய்ந்த-மலை-உம் வரு-புனல்-உம்
வல்-அரண்-உம் நாட்டிற்கு உறுப்பு

#738
பிணி-இன்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம்
அணி என்ப நாட்டிற்கு இ-வ்-ஐந்து

#739
நாடு-என்ப நாடா வளத்தன நாடு-அல்ல
நாட வளம் தரும் நாடு

#740
ஆங்கு அமைவு எய்திய-க்-கண்-உம் பயம்-இன்று-ஏ
வேந்து-அமைவு இல்லாத நாடு

#741

ஆற்றுபவர்க்கு–உம் அரண் பொருள் அஞ்சி த் தன்–
போற்றுபவர்க்கு–உம் பொருள்

#742
மணி–நீர்–உம் மண்–உம் மலை–உம் அணி–நிழல்
காடு–உம் உடையது அரண்

#743
உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இ–ந்–நான்கு–இன்
அமைவு அரண் என்று உரைக்கும் நூல்

#744
சிறு–காப்பு–இன் பேர்–இடத்தது ஆகி உறு பகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்

#745
கொளல்–கு அரிது–ஆய் கொண்ட கூழ்த்து ஆகி அகத்தார்
நிலை–க்கு எளிது–ஆம்–நீரது அரண்

#746
எல்லா–ப்–பொருள்–உம் உடைத்து–ஆய் இடத்து–உதவும்
நல்–ஆள் உடையது அரண்

#747
முற்றியும் முற்றாது எறிந்தும் அறை–ப்–படுத்தும்
பற்றல்–கு–அரியது அரண்

#748
முற்று ஆற்றி முற்றியவர்–ஐ–உம் பற்று ஆற்றி
பற்றியார் வெல்வது அரண்

#749

முனை-முகத்து மாற்றலர் சாய வினை-முகத்து
வீறு-எய்தி மாண்டது அரண்

#750
எனை-மாட்சித்து-ஆகிய-க்-கண்-உம் வினை-மாட்சி-
இல்லார்-கண் இல்லது அரண்

#751
பொருள்-அல்லவர்-ஐ ப் பொருள்-ஆக-ச்-செய்யும்
பொருள்-அல்லது இல்லை பொருள்

#752
இல்லார்-ஐ எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வர்-ஐ
எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு

#753
பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம் இருள் அறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்து-ச்-சென்று

#754
அறன் ஈனும் இன்பம்-உம் ஈனும் திறன் அறிந்து
தீது-இன்றி வந்த பொருள்

#755
அருள்-ஒடு-உம் அன்பு-ஒடு-உம் வாரா ப் பொருள் ஆக்கம்
புல்லார் புரள-விடல்

#756
உறு-பொருள்-உம் உல்கு-பொருள்-உம் தன்-ஒன்னார் த்
தெறு-பொருள்-உம் வேந்தன் பொருள்

#757
அருள் என்னும் அன்பு ஈன் குழவி பொருள் என்னும்
செல்வ-ச்-செவிலி-ஆல் உண்டு

#758
குன்று—ஏறி யானை—ப்—போர் கண்டற்று—ஆல் தன்—கைத்து—ஒன்று—
உண்டாக ச் செய்வான் வினை

#759
செய்க பொருளை செறுநர் செருக்கு அறுக்கும்
எஃகு அதனின்—கூரியது இல்

#760
ஒண்—பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்—க்கு எண்—பொருள்
ஏனை—இரண்டு—உம் ஒருங்கு

#761
உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெல்—படை வேந்தன்
வெறுக்கை—உள்—எல்லாம் தலை

#762
உலைவிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்து
தொல்—படைக்கு—அல்லால் அரிது

#763
ஒலித்த—க்—கால் என்—ஆம் உவரி எலி—ப்—பகை
நாகம் உயிர்ப்ப கெடும்

#764
அழிவு—இன்று அறை—போகாது—ஆகி வழி—வந்த
வன்கணது—வ்—ஏ படை

#765
கூற்று உடன்று மேல்—வரினும் கூடி எதிர் நிற்கும்
ஆற்றலது—ஏ படை

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#766
மறம் மானம் மாண்ட–வழி–ச்–செலவு தேற்றம்
என நான்கு–ஏ ஏமம் படை–க்கு

#767
தார் தாங்கி ச் செல்வது தானை தலை–வந்த
போர் தாங்கும்–தன்மை அறிந்து

#768
அடல்–தகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும் தானை
படை–த்–தகை–ஆன் பாடு–பெறும்

#769
சிறுமை–உம் செல்லா–த்–துனி–உம் வறுமை–உம்
இல்லாயின் வெல்லும் படை

#770
நிலை–மக்கள் சால–உடைத்து எனினும் தானை
தலை–மக்கள்–இல்–வழி இல்

#771
என் ஐ–முன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலர் என் ஐ–
முன் நின்று கல்–நின்றவர்

#772
கான முயல் எய்த அம்பு–இன்–இல் யானை
பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது

#773
பேர்–ஆண்மை என்ப தறுகண் ஒன்று உற்ற–க்–கால்
ஊர்–ஆண்மை மற்று–அதன் எஃகு

#774

கை–வேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன்
மெய்–வேல் பறியா–நகும்

#775
விழித்த கண் வேல் கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின்
ஓட்டு–அன்றே வன்கணவர்–க்கு

#776
விழு–ப்–புண் படாத நாள்–எல்லாம் வழுக்கு–இன்–உள்
வைக்கும் தன்–நாள்–ஐ எடுத்து

#777
சுழலும் இசை வேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழல்–யாப்பு க் காரிகை–நீர்த்து

#778
உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்
செறினும் சீர்–குன்றல்–இலர்

#779
இழைத்தது இகவாமை ச் சாவார்–ஐ யார்–ஏ
பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர்

#780
புரந்தார் கண்–நீர் மல்க ச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்து கோள்–தக்கது உடைத்து

#781
செயல்–கு அரிய யா–உள நட்பின் அது போல்
வினை–க்கு அரிய யா–உள காப்பு

#782

நிறை நீர நீரவர் கேண்மை பிறை—மதி—ப்—
பின்—நீர பேதையார் நட்பு

#783
நவில்—தொறும் நூல் நயம் போலும் பயில்—தொறும்
பண்பு—உடையாளர் தொடர்பு

#784
நகுதல்—பொருட்டு—அன்று நட்டல் மிகுதி—க்—கண்
மேல்—சென்று இடித்தல்—பொருட்டு

#785
புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சி—தான்
நட்பு—ஆம்—கிழமை தரும்

#786
முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று நெஞ்சத்து
அகம் நக நட்பது நட்பு

#787
அழிவினவை நீக்கி ஆறு—உய்த்து அழிவின்—கண்
அல்லல்—உழப்பது—ஆம்—நட்பு

#788
உடுக்கை இழந்தவன் கை போல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவது—ஆம்—நட்பு

#789
நட்பு—இன்—கு வீற்றிருக்கை யாது எனின் கொட்பு இன்றி
ஒல்லும்—வாய் ஊன்றும் நிலை

#790
இனையர்—இவர் எமக்கு இன்னம்—யாம் என்று
புனையினும் புல்—என்னும் நட்பு

#791
நாடாது நட்டலின் கேடு இல்லை நட்ட-பின்
வீடு இல்லை நட்பு ஆள்பவர்க்கு

#792
ஆய்ந்து-ஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடை-முறை
தான்-சாம்-துயரம் தரும்

#793
குணன்-உம் குடிமை-உம் குற்றம்-உம் குன்று
இனன்-உம் அறிந்து யாக்க நட்பு

#794
குடி-ப்-பிறந்து தன்-கண் பழி நாணுவான்-ஐ க்
கொடுத்தும்-கொளல்-வேண்டும் நட்பு

#795
அழ ச் சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கு அறிய-
வல்லார் நட்பு ஆய்ந்து கொளல்

#796
கேட்டினும் உண்டு ஓர்-உறுதி கிளைஞர்-ஐ
நீட்டி அளப்பது-ஓர்-கோல்

#797
ஊதியம் என்பது ஒருவன்-கு ப் பேதையார்
கேண்மை ஒரீஇ-விடல்

#798
உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லல்-கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#799
கெடும்-காலை க் கை-விடுவார் கேண்மை அடும்-காலை
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்

#800
மருவுக மாசு-அற்றார் கேண்மை ஒன்று ஈத்தும்
ஒருவுக ஒப்பு-இலார் நட்பு

#801
பழமை என-ப்-படுவது யாது எனின் யாதும்
கிழமை-ஐ க் கீழ்ந்து-இடா நட்பு

#802
நட்பிற்கு உறுப்பு க் கெழு-தகைமை மற்று அதற்கு
உப்பு-ஆதல் சான்றோர் கடன்

#803
பழகிய நட்பு எவன்-செய்யும் கெழு-தகைமை
செய்தாங்கு அமையா-க்-கடை

#804
விழைதகை-ஆன் வேண்டி-இருப்பர் கெழுதகை-ஆன்
கேளாது நட்டார் செயின்

#805
பேதைமை-ஒன்று-ஓ பெரும்-கிழமை என்று உணர்க
நோ-தக்க நட்டார் செயின்

#806
எல்லை-க்-கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்து-உம்
தொல்லை-க்-கண் நின்றார் தொடர்பு

#807

----
keyed-in and segmented by v.s.r

அழிவந்த செய்யினும் அன்பு அறார் அன்பின்–
வழி வந்த கேண்மையவர்

#808
கேள்–இழுக்கம் கேளா க் கெழு–தகைமை வல்லார்–க்கு
நாள்–இழுக்கம் நட்டார் செயின்

#809
கெடாஅர் வழி–வந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு

#810
விழையார் விழைய–ப்–படுப பழையார்–கண்
பண்பின்–தலை–ப்–பிரியாதார்

#811
பருகுவார் போலினும் பண்பு–இலார் கேண்மை
பெருகலின் குன்றல் இனிது

#812
உறின் நட்டு அறின் ஒரூஉம் ஒப்பு–இலார் கேண்மை
பெறினும்–இழப்பினும்–என்

#813
உறுவது சீர்–தூக்கும் நட்பு–உம் பெறுவது
கொள்வார்–உம் கள்வர்–உம் நேர்

#814
அமர்–அகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லா–மா–அன்னார்
தமர்–இன் தனிமை தலை

#815

keyed-in and segmented by v.s.r

செய்து ஏமம் சாரா சிறியவர் புன்-கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று

#816
பேதை பெரும்-கெழீஇ-நட்பின் அறிவு-உடையார்
ஏது-இன்மை கோடி உறும்

#817
நகை-வகையர் ஆகிய நட்பு-இன் பகைவர்-ஆன்
பத்து-அடுத்த-கோடி உறும்

#818
ஒல்லும் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை
சொல்லாடார் சோர-விடல்

#819
கனவு-இன்-உம் இன்னாது-மன்னோ வினை வேறு
சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு

#820
எனைத்தும்-குறுகுதல் ஓம்பல் மனை க் கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு

#821
சீர்-இடம் காணின் எறிதல்-கு ப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு

#822
இனம் போன்று இனம்-அல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம் போல வேறு-படும்

#823
பல-நல்ல கற்ற-க்-கடைத்தும் மனம் நல்லர்
ஆகுதல் மாணார்-க்கு அரிது

#824
முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னா
வஞ்சர்–ஐ அஞ்ச–ப்–படும்

#825
மனத்தின் அமையாதவர்–ஐ எனைத்து–ஒன்றும்
சொல்லினான் தேறல்–பாற்று–அன்று

#826
நட்டார் போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார் சொல்
ஒல்லை–உணர–ப்–படும்

#827
சொல்-வணக்கம் ஒன்னார்–கண் கொள்ளற்க வில்-வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை–ஆன்

#828
தொழுத–கை–உள்ளும் படை ஒடுங்கும் ஒன்னார்
அழுத கண்ணீர்–உம் அனைத்து

#829
மிக–ச்–செய்து தம்–எள்ளுவார்–ஐ நக–ச்–செய்து
நட்பினுள் சா–ப்–புல்லல்–பாற்று

#830
பகை நட்பு ஆம் காலம் வரும்–கால் முகம் நட்டு
அகம் நட்பு ஒரீஇ–விடல்

#831
பேதைமை–என்பது–ஒன்று யாது எனின் ஏதம் கொண்டு
ஊதியம் போக–விடல்

#832
பேதைமை-உள்-எல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கை-அல்லதன்-கண் செயல்

#833
நாணாமை நாடாமை நார்-இன்மை யாது-ஒன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்

#834
ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்கு உரைத்தும் தான் அடங்கா ப்
பேதையின்-பேதையார் இல்

#835
ஒருமை ச் செயல் ஆற்றும் பேதை எழுமையும்
தான் புக்கு அழுந்தும் அளறு

#836
பொய்-படும்-ஒன்று-ஓ புனை பூணும் கை அறியா ப்
பேதை வினை மேல்-கொளின்

#837
ஏதிலார் ஆர தமர் பசிப்பர் பேதை
பெரும்-செல்வம் உற்ற-க்-கடை

#838
மையல்-ஒருவன் களித்தற்று-ஆல் பேதை தன்-
கை ஒன்று-உடைமை பெறின்

#839
பெரிது-இனிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்-கண்
பீழை தருவது-ஒன்று இல்

#840

----
keyed-in and segmented by v.s.r

கழாஅ-க்-கால் பள்ளி-உள் வைத்தற்று-ஆல் சான்றோர்
குழாஅத்து ப் பேதை புகல்

#841
அறிவு-இன்மை இன்மை-உள்-இன்மை பிறிது-இன்மை
இன்மை-ஆ வையாது உலகு

#842
அறிவு-இலான் நெஞ்சு உவந்து ஈதல் பிறிது-யாதும்-
இல்லை-பெறுவான் தவம்

#843
அறிவு-இலார் தாம்-தம்மை ப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்-க்கு-உம் செய்தல் அரிது

#844
வெண்மை-என-ப்-படுவது யாது எனின் ஒண்மை-
உடையம்-யாம் என்னும் செருக்கு

#845
கல்லாத மேல்-கொண்டு ஒழுகல் கசடு அற
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்

#846
அற்றம் மறைத்தல்-ஓ புல்லறிவு தம்-வயின்
குற்றம் மறையா-வழி

#847
அரு-மறை சோரும் அறிவு-இலான் செய்யும்
பெரு-மிறை தான்-ஏ தனக்கு

#848

keyed-in and segmented by v.s.r

ஏவவும் செய்கலான் தான்–தேறுன் அ–வ்–உயிர்
போஒம்–அளவு–உம் ஓர்–நோய்

#849
காணுதான் காட்டுவான் தான்–காணுன் காணுதான்
கண்டான்–ஆம் தான்–கண்ட–ஆறு

#850
உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் வையத்து
அலகை–ஆ வைக்க–ப்–படும்

#851
இகல்–என்ப எல்லா உயிர்–க்கு–உம் பகல் என்னும்
பண்பு–இன்மை பாரிக்கும் நோய்

#852
பகல் கருதி ப் பற்று செயினும் இகல் கருதி
இன்னு செய்யாமை தலை

#853
இகல் என்னும் எவ்வ–நோய் நீக்கின் தவல் இல்லா த்
தா–இல்–விளக்கம் தரும்

#854
இன்பத்துள்–இன்பம் பயக்கும் இகல் என்னும்
துன்பத்துள்–துன்பம் கெடின்

#855
இகல்–எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லார்–ஐ யார்–ஏ
மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர்

#856
இகல்–இன் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#857
மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல் மேவல்
இன்னா அறிவினவர்

#858
இகலிற்கு–எதிர் சாய்தல் ஆக்கம் அதன்–ஐ
மிகல் ஊக்கின் ஊக்கும்–ஆம் கேடு

#859
இகல் காணான் ஆக்கம் வரும்–கால் அதன்–ஐ
மிகல் காணும் கேடு தரல்–கு

#860
இகல்–ஆன் ஆம் இன்னாத–எல்லாம் நகல்–ஆன் ஆம்
நல்–நயம் என்னும் செருக்கு

#861
வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்–மேல்–மேக பகை

#862
அன்பு–இலன் ஆன்ற–துணை–இலன் தான்–துவ்வான்
என்–பரியும் ஏதிலான் துப்பு

#863
அஞ்சும் அறியான் அமைவு–இலன் ஈகலான்
தஞ்சம் எளியன் பகைக்கு

#864
நீங்கான் வெகுளி நிறை–இலன் எ–ஞ்–ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது

#865
வழி நோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழி நோக்கான்
பண்பு–இலன் பற்றார்க்கு இனிது

#866
காணா ச் சினத்தான் கழி–பெரும்–காமத்தான்
பேணாமை பேண–ப்–படும்

#867
கொடுத்தும் கொளல்–வேண்டும்–மன்ற அடுத்து இருந்து
மாணாத செய்வான் பகை

#868
குணன்–இலன்–ஆய் குற்றம்–பல ஆயின் மாற்றார்க்கு
இனன்–இலன் ஆம் ஏமாப்பு உடைத்து

#869
செறுவார்க்கு ச் சேண் இகவா இன்பம் அறிவு–இலா
அஞ்சும் பகைவர் ப் பெறின்

#870
கல்லான் வெகுளும் சிறு–பொருள் எ–ஞ்–ஞான்றும்
ஒல்லானை ஒல்லாது ஒளி

#871
பகை என்னும் பண்பு–இல்–அதனை ஒருவன்
நகை–ஏ–உம் வேண்டல்–பாற்று–அன்று

#872
வில்–ஏர்–உழவர் பகை கொளினும் கொள்ளற்க
சொல்–ஏர்–உழவர் பகை

#873

ஏமுற்றவரினும் ஏழை தமியன்—ஆய் ப்
பல்லார் பகை—கொள்பவன்

#874
பகை நட்பு—ஆ க் கொண்டு ஒழுகும் பண்பு—உடையாளன்
தகைமை—க்—கண் தங்கிற்று உலகு

#875
தன்—துணை—இன்று—ஆல் பகை—இரண்டு—ஆல் தான்—ஒருவன்
இன்—துணை—ஆ க் கொள்க அவற்றின்—ஒன்று

#876
தேறினும் தேறா—விடினும் அழிவின்—கண்
தேறான் பகாஅன்—விடல்

#877
நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவர்—அகத்து

#878
வகை அறிந்து தன்—செய்து தன்—காப்ப மாயும்
பகைவர்—கண் பட்ட செருக்கு

#879
இளைது—ஆக முள்—மரம் கொல்க களையுநர்
கை கொல்லும் காழ்த்த—இடத்து

#880
உயிர்ப்ப உளர்—அல்லர்—மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலாதார்

#881

நிழல்—நீர்—உம் இன்னாத இன்னா தமர்—நீர்—உம்
இன்னா—ஆம் இன்னா செயின்

#882
வாள் போல் பகைவர்—ஐ அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள் போல் பகைவர் தொடர்பு

#883
உட்பகை அஞ்சி த் தன்—காக்க உலைவிடத்து
மண்—பகை—இன் மாண த் தெறும்

#884
மனம் மாணா உட்பகை தோன்றின் இனம் மாணா
ஏதம்—பல—வ்—உம் தரும்

#885
உறல்—முறை—ஆன் உட்பகை தோன்றின் இறல்—முறை—ஆன்
ஏதம்—பல—வ்—உம் தரும்

#886
ஒன்றாமை ஒன்றியார்—கண் படின் எ—ஞ்—ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது

#887
செப்பு—இன் புணர்ச்சி போல் கூடினும் கூடாது—ஏ
உட்பகை உற்ற குடி

#888
அரம் பொருத பொன் போல தேயும் உரம் பொருது
உட்பகை உற்ற குடி

#889
எள்—பகவு அன்ன சிறுமைத்து—ஏ ஆயினும்
உட்பகை—உள்ளது—ஆம்—கேடு

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#890
உடம்பாடு–இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கர்–உள்
பாம்பு–ஒடு–உடன்–உறைந்தற்று

#891
ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றல்–உள்–எல்லாம் தலை

#892
பெரியார்–ஐ ப் பேணாது ஒழுகின் பெரியார்–ஆல்
பேரா இடும்பை தரும்

#893
கெடல்–வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்–வேண்டின்
ஆற்றுபவர்–கண் இழுக்கு

#894
கூற்றத்தை க் கை–ஆல் விளித்தற்று–ஆல் ஆற்றுவார்–க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல்

#895
யாண்டு–ச்–சென்று யாண்டும் உளர்–ஆகார் வெம்–துப்பு–இன்
வேந்து செற–ப்–பட்டவர்

#896
எரி–ஆன் சுட–ப்–படினும் உய்வு–உண்டாம் உய்யார்
பெரியார்-ப்-பிழைத்து ஒழுகுவார்

#897
வகை–மாண்ட வாழ்க்கை–உம் வான்–பொருள்–உம் என்–ஆம்
தகை–மாண்ட தக்கார் செறின்

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#898
குன்று–அன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடி–ஒடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து

#899
ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடை முரிந்து
வேந்தன்–உம் வேந்து கெடும்

#900
இறந்து அமைந்த சார்பு–உடையர் ஆயினும் உய்யார்
சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின்

#901
மனை–விழைவார் மாண்–பயன் எய்தார் வினை–விழைவார்
வேண்டா ப் பொருள்–உம் அது

#902
பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம் பெரியது–ஓர்–
நாண்–ஆக நாணு த் தரும்

#903
இல்லாள்–கண் தாழ்ந்த–இயல்பு–இன்மை எ–ஞ்–ஞான்றும்
நல்லார்–உள் நாணு த் தரும்

#904
மனையாள்–ஐ அஞ்சும் மறுமை–இலாளன்
வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று

#905
இல்லாள்–ஐ அஞ்சுவான் அஞ்சும் மற்று எ–ஞ்–ஞான்றும்
நல்லார்–க்கு நல்ல செயல்

#906

keyed-in and segmented by v.s.r

இமையார்—இன் வாழினும் பாடு—இலர்—ஏ இல்லாள்
அமை—ஆர்—தோள் அஞ்சுபவர்

#907
பெண்—ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மை—இன் நாண்—உடை—ப்—
பெண்—ஏ பெருமை—உடைத்து

#908
நட்டார் குறை முடியார் நன்று ஆற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்

#909
அறவினை—உம் ஆன்ற பொருள்—உம் பிற—வினை—உம்
பெண்—ஏவல்—செய்வார்—கண் இல்

#910
எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன்—உடையார்—க்கு எ—ஞ்—ஞான்றும்
பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை இல்

#911
அன்பின்—விழையார் பொருள் விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்—சொல் இழுக்கு த் தரும்

#912
பயன் தூக்கி ப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு-இல்-மகளிர்
நயன் தூக்கி நள்ளா—விடல்

#913
பொருள்—பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டு—அறை—இல்
ஏது-இல் பிணம் தழீஇ—அற்று

#914
பொருள்–பொருளார் புன்–நலம் தோயார் அருள்–பொருள்
ஆயும் அறிவினவர்

#915
பொது நலத்தார் புன்–நலம் தோயார் மதி நலத்தின்
மாண்ட அறிவினவர்

#916
தம்–நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகை செருக்கி
புன்–நலம் பாரிப்பார் தோள்

#917
நிறை–நெஞ்சம்–இல்லவர் தோய்வர் பிற–நெஞ்சு–இல்
பேணி புணர்பவர் தோள்

#918
ஆயும்–அறிவினர்–அல்லார்–க்கு அணங்கு என்ப
மாய–மகளிர் முயக்கு

#919
வரைவு–இலா மாண்–இழையார் மென்–தோள் புரை–இலா-ப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு

#920
இரு–மன–ப்–பெண்டிர்–உம் கள்–உம் கவறு–உம்
திரு நீக்க–ப்–பட்டார் தொடர்பு

#921
உட்க–ப்–படாஅர் ஒளி இழப்பர் எ–ஞ்–ஞான்றும்
கள் காதல் கொண்டு ஒழுகுவார்

keyed-in and segmented by v.s.r

#922
உண்ணற்க கள்—ஐ உணில் உண்க சான்றோர்—ஆன்
எண்ண—ப்—பட—வேண்டாதார்

#923
ஈன்றாள் முகத்தே—உம் இன்னாது—ஆல் என் மற்று ச்
சான்றோர் முகத்து க் களி

#924
நாண்—என்னும்—நல்லாள் புறம்—கொடுக்கும் கள் என்னும்
பேணா ப் பெரும்—குற்றத்தார்—க்கு

#925
கை அறியாமை உடைத்து—ஏ பொருள் கொடுத்து
மெய் அறியாமை கொளல்

#926
துஞ்சினார் செத்தாரின்—வேறு—அல்லர் எ—ஞ்—ஞான்றும்
நஞ்சு உண்பார் கள் உண்பவர்

#927
உள் ஒற்றி உள்ளூர் நக—ப்—படுவர் எ—ஞ்—ஞான்றும்
கள் ஒற்றி க் கண்—சாய்பவர்

#928
களித்து அறியேன் என்பது கை—விடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்

#929
களித்தான்—ஐ க் காரணம் காட்டுதல் கீழ்—நீர் க்
குளித்தானை த் தீ த் துரீஇ—அற்று

#930

----

keyed-in and segmented by v.s.r

கள்–உண்ணு–ப்–போழ்தில் களித்தானை க் காணும்–கால்
உள்ளான்–கொல் உண்டதன்–சோர்வு

#931
வேண்டற்க வென்றிடினும் சூது–இன்–ஐ வென்றதூஉம்
தூண்டில்–பொன் மீன் விழுங்கி–அற்று

#932
ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்–க்கு–உம் உண்டாம்–கொல்
நன்று எய்தி வாழ்வது–ஓர்–ஆறு

#933
உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் பொருள் ஆயம்
போஒய் ப் புறம்–ஏ–படும்

#934
சிறுமை–பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூது–இன்
வறுமை தருவது–ஒன்று இல்

#935
கவறு–உம் கழகம்–உம் கை–உம் தருக்கி
இவறியார் இல்–ல்–ஆகியார்

#936
அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர் சூது–என்னும்–
முகடி–ஆன் மூட–ப்–பட்டார்

#937
பழகிய செல்வம்–உம் பண்பு–உம் கெடுக்கும்
கழகத்து க் காலை புகின்

#938
பொருள் கெடுத்து பொய் மேல்-கொளீஇ அருள் கெடுத்து
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது

#939
உடை செல்வம் ஊண் ஒளி கல்வி என்று ஐந்து-உம்
அடையா-வ்-ஆம் ஆயம் கொளின்

#940
இழ-த்-தொறூஉம் காதலிக்கும் சூது-ஏ-போல் துன்பம்
உழ-த்-தொறூஉம் காதற்று உயிர்

#941
மிகினும் குறையினும் நோய் செய்யும் நூலோர்
வளி-முதல்-ஆ எண்ணிய மூன்று

#942
மருந்து என வேண்டா-ஆம் யாக்கை-க்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின்

#943
அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க அஃது உடம்பு-
பெற்றான் நெடிது-உய்க்கும்-ஆறு

#944
அற்றது அறிந்து கடை-ப்-பிடித்து மாறு-அல்ல
துய்க்க துவர ப் பசித்து

#945
மாறு-பாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின்
ஊறு-பாடு இல்லை உயிர்க்கு

----

keyed-in and segmented by v.s.r

#946
இழிவு அறிந்து உண்பான்–கண் இன்பம் போல் நிற்கும்
கழி–பேர்–இரையான்–கண் நோய்

#947
தீ–அளவு–அன்றி த் தெரியான் பெரிது–உண்ணின்
நோய்–அளவு–இன்றி ப் படும்

#948
நோய் நாடி நோய்–முதல் நாடி அது தணிக்கும்–
வாய் நாடி வாய்ப்ப ச் செயல்

#949
உற்றான்–அளவு–உம் பிணி–அளவு–உம் காலம்–உம்
கற்றான் கருதி ச் செயல்

#950
உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து உழை–ச்–செல்வான் என்று
அ–ப்–பால் நால்–கூற்று–ஏ மருந்து

#951
இற்பிறந்தார்–கண்–அல்லது இல்லை இயல்பு–ஆக ச்
செப்பம்–உம் நாண்–உம் ஒருங்கு

#952
ஒழுக்கம்–உம் வாய்மை–உம் நாண்–உம் இ–ம்–· மூன்று–உம்
இழுக்கார் குடி–ப்–பிறந்தார்

#953
நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கு–உம்
வகை என்ப வாய்மை க் குடி–க்கு

#954
அடுக்கிய–கோடி பெறினும் குடி–ப்–பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல்–இலர்

#955
வழங்குவது உள்–வீழ்ந்த–க்–கண்–உம் பழங்–குடி
பண்பு–இன்–தலை ப் பிரிதல்–இன்று

#956
சலம்–பற்றி ச் சால்பு–இல செய்யார் மாசு–அற்ற–
குலம்–பற்றி வாழ்தும் என்பார்

#957
குடி–ப்–பிறந்தார்–கண் விளங்கும் குற்றம் விசும்பு–இன்
மதி–க்–கண் மறு ப் போல் உயர்ந்து

#958
நலத்தின்–கண் நார்–இன்மை தோன்றின் அவன்–ஐ க்
குலத்தின்–கண் ஐய–ப்–படும்

#959
நிலத்தில் கிடந்தமை கால் காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார் வாய்–ச்–சொல்

#960
நலம் வேண்டின் நாண்–உடைமை வேண்டும் குலம் வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு

#961
இன்றியமையா–ச்–சிறப்பின ஆயினும்
குன்ற–வருப விடல்

#962

சீரினும் சீர்–அல்ல செய்யார்–ஏ சீர்–ஒடு
பேராண்மை வேண்டுபவர்

#963
பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய–
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு

#964
தலை–இன்–இழிந்த மயிர்–அனையர் மாந்தர்
நிலை–இன் இழிந்த–க்–கடை

#965
குன்று–இன்–அனையார்–உம் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி–அனைய செயின்

#966
புகழ் இன்று–ஆல் புத்தேள்–நாட்டு–உய்யாது–ஆல் என்–மற்று
இகழ்வார்–பின் சென்று–நிலை

#967
ஒட்டார்–பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தல்–இன் அ–ந்–நிலை–ஏ
கெட்டான் என–ப்–படுதல் நன்று

#968
மருந்து–ஓ மற்று ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை பெரும்–தகைமை
பீடு–அழிய–வந்த–இடத்து

#969
மயிர் நீப்பின் வாழா க் கவரி–மா–அன்னார்
உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்

#970

இளி-வரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளி தொழுது ஏத்தும் உலகு

#971
ஒளி ஒருவன்-கு உள்ள-வெறுக்கை இளி ஒருவன்-கு
அஃது-இரந்து-வாழ்தும் என்றல்

#972
பிறப்பு ஒக்கும் எல்லா-உயிர்-க்கு-உம் சிறப்பு ஒவ்வா
செய்-தொழில் வேற்றுமை-ஆன்

#973
மேல் இருந்தும் மேல்-அல்லார் மேல்-அல்லர் கீழ் இருந்தும்
கீழ்-அல்லார் கீழ்-அல்லவர்

#974
ஒருமை-மகளிர்-ஏ-போல பெருமை-உம்
தன்னை-த்-தான்-கொண்டு ஒழுகின் உண்டு

#975
பெருமை-உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை-உடைய செயல்

#976
சிறியார் உணர்ச்சி-உள் இல்லை பெரியார்-ஐ ப்
பேணி-க்-கொள்வேம் என்னும் நோக்கு

#977
இறப்பு-ஏ புரிந்த தொழிற்று-ஆம் சிறப்பு-உம் தான்
சீர்-அல்லவர்-கண் படின்

#978
பணியும்-ஆம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியும்-ஆம் தன்-ஐ வியந்து

#979
பெருமை பெருமிதம்–இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து–விடல்

#980
அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமை–தான்
குற்றம்–ஏ கூறி–விடும்

#981
கடன்–என்ப நல்லவை–எல்லாம் கடன் அறிந்து
சான்றாண்மை மேல்–கொள்பவர்க்கு

#982
குண–நலம் சான்றோர்–நலன்–ஏ பிற–நலம்
எ–ந்–நலத்து உள்ளதூஉம்–அன்று

#983
அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மை–ஒடு
ஐந்து சால்பு ஊன்றிய தூண்

#984
கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர் தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு

#985
ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அது சான்றோர்
மாற்றார்–ஐ மாற்றும் படை

#986
சால்பு–இன்–கு க் கட்டளை யாது எனின் தோல்வி
துலை–அல்லார்–கண்–உம் கொளல்

#987
இன்னா-செய்தார்-க்கு-உம் இனிய-வ்-ஏ செய்யா-க்-கால்
என்ன-பயத்தது-ஓ சால்பு

#988
இன்மை ஒருவன்-கு இளிவு-அன்று சால்பு என்னும்
திண்மை உண்டாக-ப்-பெறின்

#989
ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார் சான்றாண்மை-க்கு
ஆழி-என-ப்-படுவார்

#990
சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இரு-நிலம்-தான்
தாங்காது-மன்னோ பொறை

#991
எண்-பதத்தால் எய்தல் எளிது என்ப யார்-மாட்டும்
பண்பு-உடைமை என்னும் வழக்கு

#992
அன்பு உடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்-இரண்டு-உம்
பண்பு உடைமை என்னும் வழக்கு

#993
உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள்-ஒப்பு-அன்று-ஆல் வெறு-த்-தக்க
பண்பு ஒத்தல் ஒப்பது-ஆம் ஒப்பு

#994
நயன்-ஒடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார்
பண்பு பாராட்டும் உலகு

#995

keyed-in and segmented by v.s.r

நகை–உள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகை–உள்ளும்
பண்பு உள பாடு–அறிவார்–மாட்டு

#996
பண்பு உடையார் ப் பட்டு உண்டு உலகம் அது–இன்றேல்
மண் புக்கு மாய்வது–மன்

#997
அரம் போலும் கூர்மையரேனும் மரம் போல்வர்
மக்கள்–பண்பு–இல்லாதவர்

#998
நண்பு–ஆற்றார் ஆகி நயம் இல செய்வார்–க்கு–உம்
பண்பு–ஆற்றார் ஆதல் கடை

#999
நகல்–வல்லர்–அல்லார்–க்கு மா–இரு–ஞாலம்
பகல்–உம் பால்–பட்டன்று இருள்

#1000
பண்பு–இலான் பெற்ற பெரும்–செல்வம் நன்–பால்
கலம் தீமை–ஆல் திரிந்தற்று

#1001
வைத்தான்–வாய் சான்ற பெரும்–பொருள் அஃது உண்ணான்–
செத்தான் செய-க் கிடந்தது இல்

#1002
பொருள்–ஆன் ஆம் எல்லாம் என்று ஈயாது இவறும்
மருள்–ஆன் ஆம் மாணா ப் பிறப்பு

#1003

ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நில–க்கு ப் பொறை

#1004
எச்சம் என்று என்–எண்ணும்–கொல்லோ ஒருவர்–ஆல்
நச்ச–ப்–படாஅதவன்

#1005
கொடுபதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்–க்கு அடுக்கிய–
கோடி உண்டாயினும் இல்

#1006
ஏதம் பெரும்–செல்வம் தான்–துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று
ஈதல்–இயல்பு–இலாதான்

#1007
அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகு–நலம்
பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று

#1008
நச்ச–ப்–படாதவன் செல்வம் நடு–ஊர்–உள்
நச்சு மரம் பழுத்தற்று

#1009
அன்பு ஒரீஇ தன்–செற்று அறம் நோக்காது ஈட்டிய
ஒண்–பொருள் கொள்வார் பிறர்

#1010
சீர்–உடை–ச்–செல்வர் சிறு–துனி மாரி
வறம் கூர்ந்தனையது உடைத்து

#1011
கருமத்தான் நாணுதல் நாணு திரு—நுதல்—
நல்லவர் நாணு பிற

#1012
ஊண் உடை எச்சம் உயிர்—க்கு—எல்லாம் வேறு—அல்ல
நாண்—உடைமை மாந்தர் சிறப்பு

#1013
ஊன்—ஐ க் குறித்த உயிர்—எல்லாம் நாண் என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு

#1014
அணி—அன்றே நாண் உடைமை சான்றோர்—க்கு அஃது—
இன்றேல்
பிணி—அன்றே பீடு நடை

#1015
பிறர் பழி—உம் தம்—பழி—உம் நாணுவார் நாணுக்கு
உறை—பதி என்னும் உலகு

#1016
நாண்—வேலி கொள்ளாது—மன்னோ வியல்—ஞாலம்
பேணலர் மேல்—ஆயவர்

#1017
நாண்—ஆல் உயிர்—ஐ த் துறப்பர் உயிர்—ப்—பொருட்டால்
நாண் துறவார் நாண் ஆள்பவர்

#1018
பிறர் நாண—த்—தக்கது தான் நாணன் ஆயின்
அறம் நாண—த்—தக்கது உடைத்து

keyed-in and segmented by v.s.r

#1019
குலம் சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலம் சுடும்
நாண்-இன்மை நின்ற-க்-கடை

#1020
நாண் அகத்து-இல்லார் இயக்கம் மர-ப்-பாவை
நாண்-ஆல் உயிர் மருட்டி-அற்று

#1021
கருமம் செய ஒருவன் கை-தூவேன் என்னும்
பெருமை-இன் பீடு உடையது இல்

#1022
ஆள்வினை-உம் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டு-இன்
நீள்-வினை-ஆன் நீளும் குடி

#1023
குடி-செய்வல் என்னும் ஒருவன்-கு தெய்வம்
மடி தற்று தான் முந்துறும்

#1024
சூழாமல் தான்-ஏ முடிவு எய்தும் தம்-குடி-ஐ த்
தாழாது உஞற்றுபவர்-க்கு

#1025
குற்றம்-இலன்-ஆய் குடி-செய்து வாழ்வானை ச்
சுற்றம்-ஆ ச் சுற்றும் உலகு

#1026
நல்-ஆண்மை என்பது ஒருவன்-கு த் தான் பிறந்த
இல்-ஆண்மை ஆக்கி-க்-கொளல்

----

keyed-in and segmented by v.s.r

#1027
அமர்–அகத்து வன்கண்ணர் போல தமர்–அகத்து–உம்
ஆற்றுவார்–மேற்று–ஏ பொறை

#1028
குடி–செய்வார்–க்கு–இல்லை பருவம் மடி–செய்து
மானம் கருத கெடும்

#1029
இடும்பைக்கு–ஏ கொள்–கலம்–கொல்லோ குடும்பத்தை க்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு

#1030
இடுக்கண் கால்–கொன்றிட வீழும் அடுத்து–ஊன்றும்
நல்–ஆள் இலாத குடி

#1031
சுழன்றும் ஏர்–ப்–பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவு–ஏ தலை

#1032
உழுவார் உலகத்தார்–க்கு ஆணி அஃது ஆற்றாது
எழுவார்–ஐ எல்லாம் பொறுத்து

#1033
உழுது உண்டு வாழ்வார்–ஏ வாழ்வார் மற்று–எல்லாம்
தொழுது உண்டு பின்–செல்பவர்

#1034
பல–குடை நீழல்–உம் தம் குடை–க்–கீழ் க் காண்பர்
அலகு–உடை–நீழலவர்

#1035

----
keyed-in and segmented by v.s.r

இரவார் இரப்பார்-க்கு ஒன்று ஈவர் கரவாது
கை-செய்தூண்-மாலையவர்

#1036
உழவினார் கை-ம்-மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை

#1037
தொடி-ப்-புழுதி கஃசு-ஆ உணக்கின் பிடித்தெரு-உம்
வேண்டாது சால-ப்-படும்

#1038
ஏர்-இன்-உம் நன்று-ஆல் எரு-இடுதல் கட்ட-பின்
நீர்-இன்-உம் நன்று அதன் காப்பு

#1039
செல்லான்-கிழவன்-இருப்பின் நிலம் புலந்து
இல்லாள்-இன் ஊடி-விடும்

#1040
இலம் என்று அசைஇ இருப்பார்-ஐ க் காணின்
நிலம்-என்னும்-நல்லாள் நகும்

#1041
இன்மை-இன் இன்னாதது யாது-எனின் இன்மை-இன்
இன்மை-ஏ இன்னாதது

#1042
இன்மை-என-ஒரு-பாவி மறுமை-உம்
இம்மை-உம் இன்றி வரும்

#1043

keyed-in and segmented by v.s.r

தொல்–வரவு–உம் தோலும் கெடுக்கும் தொகை–ஆக
நல்குரவு–என்னும்–நசை

#1044
இல்–பிறந்தார்–கண்–ஏ–உம் இன்மை இளிவந்த
சொல் பிறக்கும் சோர்வு தரும்

#1045
நல்குரவு என்னும் இடும்பை–உள் பல்–குரை–த்–
துன்பங்கள் சென்று படும்

#1046
நல்–பொருள் நன்கு–உணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொல்–பொருள் சோர்வு–படும்

#1047
அறம் சாரா நல்குரவு ஈன்ற–தாயானும்
பிறன் போல நோக்க–ப்–படும்

#1048
இன்றும் வருவது–கொல்லோ நெருநல்–உம்
கொன்றது போலும் நிரப்பு

#1049
நெருப்பு–இன்–உள் துஞ்சல்–உம்–ஆகும் நிரப்பு–இன்–உள்
யாது–ஒன்றும் கண்பாடு அரிது

#1050
துப்புரவு இல்லார் துவர–த்–துறவாமை
உப்பு–இன்–கு–உம் காடி–க்கு–உம் கூற்று

#1051
இரக்க இர–த்–தக்கார் க் காணின் கரப்பின்
அவர்–பழி தம்–பழி அன்று

#1052
இன்பம் ஒருவன்–கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம்–உறுஅ–வரின்

#1053
கரப்பு–இலா நெஞ்சின் கடன் அறிவார்–முன் நின்று
இரப்பு–உம் ஓர்–ஏஎர்–உடைத்து

#1054
இரத்தல்–உம் ஈதல்–ஏ–போலும் கரத்தல்
கனவு–இன்–உம் தேற்றுதார்–மாட்டு

#1055
கரப்பு–இலார் வையகத்து உண்மை–ஆன் கண்–நின்று
இரப்பவர் மேல்–கொள்வது

#1056
கரப்பிடும்பை–இல்லார்–ஐ க் காணின் நிரப்பிடும்பை–
எல்லாம் ஒருங்கு–கெடும்

#1057
இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவார்–ஐ க் காணின் மகிழ்ந்து உள்ளம்
உள்ளுள்–உவப்பது–உடைத்து

#1058
இரப்பார்–ஐ–இல்லாயின் ஈர்–ங்–கண்–மா–ஞாலம்
மரப்பாவை சென்று–வந்தற்று

#1059
ஈவார்–கண் என்–உண்டாம் தோற்றம் இரந்து–கோள்–
மேவார்–இலாஅ–க்–கடை

keyed-in and segmented by v.s.r

#1060
இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை-
தான்-ஏ-உம் சாலும் கரி

#1061
கரவாது உவந்து ஈயும் கண்-அன்னார்-கண்-உம்
இரவாமை-கோடி-உறும்

#1062
இரந்தும் உயிர்-வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகு-இயற்றியான்

#1063
இன்மை-இடும்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும்
வன்மை-இன் வன்பட்டது இல்

#1064
இடம்-எல்லாம் கொள்ளா-த்-தகைத்து-ஏ இடம்-இல்லா-க்-
கால்-உம் இரவு-ஒல்லா ச் சால்பு

#1065
தெள்-நீர் அடு புற்கை ஆயினும் தாள் தந்தது
உண்ணல்-இன்-ஊங்கு-இனியது இல்

#1066
ஆ-இன்-கு நீர் என்று இரப்பினும் நா-இன்-கு
இரவு-இன் இளிவந்தது இல்

#1067
இரப்பன் இரப்பார்-ஐ-எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று

#1068

இரவு என்னும் ஏமாப்பு-இல்-தோணி கரவு என்னும்
பார் தாக்க பக்கு-விடும்

#1069
இரவு-உள்ள உள்ளம் உருகும் கரவு-உள்ள
உள்ளதூஉம்-இன்றி க் கெடும்

#1070
கரப்பவர்-க்கு யாங்கு ஒளிக்கும்-கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்-ஆட ப் போஒம் உயிர்

#1071
மக்கள்-ஏ-போல்வர் கயவர் அவர்-அன்ன
ஒப்பார்-இ-யாம் கண்டது இல்

#1072
நன்று அறிவார்-இன் கயவர் திரு-உடையர்
நெஞ்சத்து அவலம்-இலர்

#1073
தேவர் அனையர் கயவர் அவர்-உம் தாம்-
மேவன செய்து ஒழுகல்-ஆன்

#1074
அக-ப்-பட்டி ஆவார்-ஐ க் காணின் அவர்-இன்
மிக-ப்-பட்டு ச் செம்மாக்கும் கீழ்

#1075
அச்சம்-ஏ கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவா-உண்டேல் உண்டு-ஆம் சிறிது

#1076

அறை பறை அன்னர் கயவர் தாம் கேட்ட
மறை பிறர்-க்கு உய்த்து உரைக்கல்-ஆன்

#1077
ஈர்ம்-கை விதிரார் கயவர் கொடிறு உடைக்கும்
கூன்-கையர்-அல்லாதவர்-க்கு

#1078
சொல்ல பயன்-படுவர் சான்றோர் கரும்பு போல்
கொல்ல பயன்-படும் கீழ்

#1079
உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்-மேல்
வடு-க்-காண-வற்று-ஆகும் கீழ்

#1080
எற்றிற்கு உரியர் கயவர் ஒன்று உற்ற-க்-கால்
விற்றல்-கு உரியர் விரைந்து

#1081
அணங்கு-கொல் ஆய்-மயில்-கொல்லோ கனம்-குழை
மாதர்-கொல் மாலும் என்-நெஞ்சு

#1082
நோக்கினுள் நோக்கு-எதிர் நோக்குதல் தாக்கு-அணங்கு
தானை க் கொண்டன்னது உடைத்து

#1083
பண்டு அறியேன் கூற்று என்பதனை இனி-அறிந்தேன்
பெண்தகை-ஆன் பேர்-அமர்க்கட்டு

#1084
கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் பெண்-தகை-ப்-
பேதை-க்கு அமர்த்தன கண்

#1085
கூற்றம்–ஓ கண்–ஓ பிணை–ஓ மடவரல்
நோக்கம் இ–ம்-மூன்று–உம் உடைத்து

#1086
கொடும்–புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்கு அஞர்
செய்யல–மன் இவள்–கண்

#1087
கடாஅ க் களிற்றின்–மேல் கண்–படாம் மாதர்
படாஅ–முலை–மேல் துகில்

#1088
ஒள்–நுதல்–கு ஓஒ உடைந்தது–ஏ ஞாட்பு–இன்–உள்
நண்ணார்–உம் உட்கும் என்–பீடு

#1089
பிணை–ஏர்–மட–நோக்கு–உம் நாண்–உம் உடையாள்–கு
அணி எவன்–ஓ ஏதில தந்து

#1090
உண்டார்–கண்–அல்லது அடு–நறா காமம்–போல்
கண்டார் மகிழ்–செய்தல்–இன்று

#1091
இரு–நோக்கு இவள்–உண்–கண் உள்ளது ஒரு–நோக்கு
நோய்–நோக்கு ஒன்று அ–ந்–நோய் மருந்து

#1092
கண் களவு கொள்ளும் சிறு–நோக்கம் காமத்தின்
செம்–பாகம்–அன்று பெரிது

#1093
நோக்கினுள் நோக்கி இறைஞ்சினுள் அஃது அவள்
யாப்பு-இன்-உள் அட்டிய நீர்

#1094
யான் நோக்கும்-காலை நிலன் நோக்கும் நோக்கா-க்-கால்
தான்-நோக்கி மெல்ல-நகும்

#1095
குறி-க்-கொண்டு நோக்காமை-அல்லால் ஒரு-கண்
சிறக்கணித்தாள்-போல நகும்

#1096
உறுஅதவர் போல் சொலினும் செறுஅர்-சொல்
ஒல்லை-உணர-ப்-படும்

#1097
செறுஅ-ச்-சிறு-சொல்-உம் செற்றார்-போல் நோக்கு-உம்
உறுஅர்-போன்று-உற்றார் குறிப்பு

#1098
அசையியல்-கு உண்டு ஆண்டு ஓர்-ஏஎர் யான்-நோக்க
பசையினள் பைய-நகும்

#1099
ஏதிலார்-போல ப் பொது-நோக்கு நோக்குதல்
காதலர்-கண்-ஏ உள

#1100
கண்-ஒடு கண்-இணை நோக்கு ஒக்கின் வாய்-ச்-சொல்-கள்
என்ன-பயன்-உம் இல

#1101

கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐ-ம்-புலன்-உம்
ஒண்டொடி-கண்-ஏ உள

#1102
பிணி-க்கு-மருந்து பிற-மன் அணியிழை
தன்-நோய்-க்கு த் தான்-ஏ-மருந்து

#1103
தாம் வீழ்வார் மென்-தோள் துயில்-இன்-இனிது-கொல்
தாமரை-க்-கண்ணான் உலகு

#1104
நீங்கின் தெறூஉம் குறுகும்-கால் தண்-என்னும்-
தீ யாண்டு-ப்-பெற்றாள் இவள்

#1105
வேட்ட-பொழுது-இன் அவை-அவை போலும்-ஏ
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்

#1106
உறு-தோறு உயிர் தளிர்ப்ப த் தீண்டலான் பேதை-க்கு
அமிழ்து-இன் இயன்றன தோள்

#1107
தம்-இல் இருந்து தமது பாத்து உண்டற்று-ஆல்
அம்-மா-அரிவை முயக்கு

#1108
வீழும் இருவர்-க்கு இனிது-ஏ வளி-இடை
போழ-ப்-படாஅ முயக்கு

#1109

ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை காமம்–
கூடியார் பெற்ற பயன்

#1110
அறி–தோறு அறியாமை கண்டற்று–ஆல் காமம்
செறி–தோறும் சேயிழை–மாட்டு

#1111
நல்–நீரை வாழி அனிச்சம்–ஏ நின்னினும்
மெல்–நீரள் யாம் வீழ்பவள்

#1112
மலர் காணின் மையாத்தி நெஞ்சு–ஏ இவள் கண்
பலர் காணும் பூ ஒக்கும் என்று

#1113
முறி–மேனி முத்தம்–முறுவல் வெறி–நாற்றம்
வேல்–உண்கண் வேய்த்தோளவள்–கு

#1114
காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும்
மாணிழை கண் ஒவ்வேம் என்று

#1115
அனிச்ச–ப்–பூ க் கால்–களையாள்–பெய்தாள் நுசுப்பு–இன்–கு
நல்ல–படாஅ–பறை

#1116
மதி–உம் மடந்தை முகன்–உம் அறியா
பதி–இன் கலங்கிய மீன்

#1117
அறு–வாய் நிறைந்த அவிர்–மதி–க்கு–ப்–போல
மறு உண்டு–ஒ மாதர் முகத்து

#1118
மாதர் முகம் போல் ஒளி–விட–வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி

#1119
மலர்–அன்ன கண்ணாள் முகம் ஒத்தி ஆயின்
பலர்–காண–த்–தோன்றல் மதி

#1120
அனிச்சம்–உம் அன்னத்தின்–தூவி–உம் மாதர்–
அடி–க்கு நெருஞ்சி–ப்–பழம்

#1121
பால்–ஒடு தேன் கலந்தற்று–ஏ பணிமொழி
வால்–எயிறு ஊறிய நீர்

#1122
உடம்பு–ஒடு–உயிர்–இடை–என்ன மற்று–அன்ன
மடந்தை–ஒடு எம்–இடை நட்பு

#1123
கருமணி–இன்–பாவாய் நீ–போதாய் யாம் வீழும்
திருநுதல்–கு இல்லை இடம்

#1124
வாழ்தல் உயிர்–க்கு–அன்னள் ஆயிழை சாதல்–
அதற்கு–அன்னள் நீங்கும்–இடத்து

#1125
உள்ளுவன்–மன்–யான் மறப்பின் மறப்பு அறியேன்
ஒள்–அமர்–க்–கண்ணாள் குணம்

#1126
கண்–உள்–இன்–போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர் எம்–காதலவர்

#1127
கண்–உள்ளார் காதலவர்–ஆக கண்–உம்–
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து

#1128
நெஞ்சத்தார் காதலவர் ஆக வெய்து–உண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து

#1129
இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்து–இன்–கு–ஏ
ஏதிலர் என்னும் இ–வ்–ஊர்

#1130
உவந்து உறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்து உறைவர்
ஏதிலர் என்னும் இ–வ்–ஊர்

#1131
காமம் உழந்து வருந்தினர்–க்கு ஏம–
மடல்–அல்லது இல்லை வலி

#1132
நோனா உடம்பு–உம் உயிர்–உம் மடல் ஏறும்
நாண்–இன்–ஐ நீக்கி நிறுத்து

#1133
நாண்–ஒடு நல்–ஆண்மை பண்டு–உடையேன் இன்று–
உடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல்

#1134
காம—க்—கடும்—புனல் உய்க்கும்—ஏ நாண்—ஒடு
நல்—ஆண்மை என்னும் புணை

#1135
தொடலை க் குறுந்தொடி தந்தாள் மடல்—ஒடு
மாலை உழக்கும் துயர்

#1136
மடல்—ஊர்தல் யாமத்து—உம் உள்ளுவேன்—மன்ற
படல்—ஒல்லா பேதை—க்கு என்—கண்

#1137
கடல்—அன்ன—காமம் உழந்தும் மடல் ஏறா ப்
பெண்—இன் பெருந்தக்கது இல்

#1138
நிறை அரியர் மன்—அளியர் என்னாது காமம்
மறை இறந்து மன்று—படும்

#1139
அறிகிலார் எல்லாரும் என்று—ஏ என்—காமம்
மறுகில் மறுகும் மருண்டு

#1140
யாம் கண்—இன்—காண நகுப அறிவு—இல்லார்
யாம்—பட்ட தாம் படா—ஆறு

#1141
அலர் எழ ஆர்—உயிர் நிற்கும் அதன்—ஐ ப்
பலர் அறியார் பாக்கியத்தால்

#1142

மலர்–அன்ன–கண்ணுள் அருமை அறியாது
அலர் எமக்கு ஈந்தது இ–வ்–ஊர்

#1143
உறுஅது–ஓ ஊர் அறிந்த கௌவை அதன்–ஐ ப்
பெறுஅது பெற்றன்ன–நீர்த்து

#1144
கவ்வை–ஆன் கவ்விது காமம் அது–இன்றேல்
தவ்வ்–என்னும்–தன்மை இழந்து

#1145
களித்தொறும் கள்–உண்டல் வேட்டற்று–ஆல் காமம்
வெளி–ப்–படும்–தோறும் இனிது

#1146
கண்டது மன்னும் ஒரு–நாள் அலர் மன்னும்
திங்கள்–ஐ ப் பாம்பு கொண்டற்று

#1147
ஊரவர்–கௌவை–எரு–ஆக அன்னை–சொல்–
நீர்–ஆக நீளும் இ–ந்–நோய்

#1148
நெய்–ஆல் எரி நுதுப்பேம் என்றற்று–ஆல் கௌவை–ஆன்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்

#1149
அலர் நாண ஒல்வது–ஓ அஞ்சல்–ஓம்பு என்றார்
பலர் நாண நீத்த–க்–கடை

#1150
தாம்–வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்–வேண்டும்–
கௌவை எடுக்கும் இ–வ்–ஊர்

#1151
செல்லாமை–உண்டேல் எனக்கு உரை மற்று நின்–
வல்–வரவு வாழ்வார்–க்கு உரை

#1152
இன்கண்–உடைத்து அவர்–பார்வல் பிரிவு அஞ்சும்
புன்கண்–உடைத்து–ஆல் புணர்வு

#1153
அரிது–அரோ தேற்றம் அறிவு–உடையார்–கண்–உம்
பிரிவு ஓர்–இடத்து உண்மை–ஆன்

#1154
அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்த சொல்
தேறியார்–க்கு உண்டு–ஓ தவறு

#1155
ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல் மற்று அவர்
நீங்கின் அரிது–ஆல் புணர்வு

#1156
பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிது அவர்
நல்குவர் என்னும் நசை

#1157
துறைவன் துறந்தமை தூற்று–கொல் முன்–கை–
இறை இறவா–நின்ற–வளை

#1158
இன்னாது இனன் இல் ஊர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார் ப் பிரிவு

#1159
தொடின்–சுடின்–அல்லது காம–நோய் போல
விடின்–சுடல் ஆற்றும்–ஓ தீ

#1160
அரிது ஆற்றி அல்லல்–நோய் நீக்கி பிரிவு ஆற்றி
பின்–இருந்து வாழ்வார் பலர்

#1161
மறைப்பேன்–மன்–யான் இஃது–ஓ நோய்–ஐ இறைப்பவர்–க்கு
ஊற்று–நீர் போல மிகும்

#1162
கரத்தல்–உம்–ஆற்றேன் இ–ந்–நோயை நோய்–செய்தார்–க்கு
உரைத்தல்–உம் நாணு த் தரும்

#1163
காமம்–உம் நாண்–உம் உயிர்–காவா–த்–தூங்கும் என்–
நோனா–உடம்பின்–அகத்து

#1164
காம–க்–கடல் மன்னும்–உண்டு–ஏ அது நீந்தும்
ஏம–ப்–புணை மன்னும்–இல்

#1165
துப்பு–இன் எவன்–ஆவர்–மன்–கொல் துயர் வரவு
நட்பு–இன்–உள் ஆற்றுபவர்

#1166
இன்பம் கடல் மற்று க் காமம் அஃது அடும்–கால்
துன்பம் அதனின்–பெரிது

#1167

காம—க்—கடும்—புனல் நீந்தி க் கரை—காணேன்
யாமத்தும் யான்—ஏ உளேன்

#1168
மன்—உயிர்—எல்லாம் துயிற்றி அளித்து இரா
என்—அல்லது—இல்லை—துணை

#1169
கொடியார் கொடுமை—இன் தாம்—கொடிய இ—ந்—நாள்
நெடிய—கழியும்—இரா

#1170
உள்ளம் போன்று உள்—வழி ச் செல்கிற்பின் வெள்ள—நீர்
நீந்தல—மன்னோ என்—கண்

#1171
கண்—தாம் கலுழ்வது எவன்—கொலோ தண்டா நோய்
தாம்—காட்ட யாம்—கண்டது

#1172
தெரிந்து—உணரா—நோக்கிய—உண்கண் பரிந்து—உணரா—
பைதல்—உழப்பது எவன்

#1173
கதும்—என த் தாம்—நோக்கி த் தாம்—ஏ கலுழும்
இது நக—த்—தக்கது—உடைத்து

#1174
பெயல்—ஆற்றா நீர் உலந்த உண்கண் உயல்—ஆற்றா
உய்வு—இல்—நோய் என்—கண் நிறுத்து

#1175

படல்–ஆற்று பைதல்–உழக்கும் கடல்–ஆற்று க்
காமம்–நோய் செய்த என்–கண்

#1176
ஓஒ இனிது–ஏ எமக்கு இ–ந்–நோய் செய்த கண்
தாஅம்–இதன்–பட்டது

#1177
உழந்து–உழந்து உள்–நீர் அறுக விழைந்து இழைந்து
வேண்டி அவர்–க்–கண்ட–கண்

#1178
பேணாது பெட்டார் உளர்–மன்னோ மற்று அவர்–க்–
காணாது அமைவு–இல கண்

#1179
வாரா–க்–கால் துஞ்சா வரின் துஞ்சா ஆயிடை
ஆர்–அஞர் உற்றன கண்

#1180
மறை பெறல் ஊரார்–க்கு அரிது–அன்று–ஆல் எம்–போல்
அறை பறை கண்ணார்–அகத்து

#1181
நயந்தவர்–க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்த என்–
பண்பு யார்–க்கு உரைக்கோ பிற

#1182
அவர் தந்தார் என்னும் தகை–ஆல் இவர்தந்து என்–
மேனி–மேல் ஊரும் பசப்பு

#1183
சாயல்–உம் நாண்–உம் அவர் கொண்டார் கைம்மாறு–ஆ
நோய்–உம் பசலை–உம் தந்து

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#1184
உள்ளுவன்–மன் யான் உரைப்பது அவர்–திறம்–ஆல்
கள்ளம் பிற–ஓ பசப்பு

#1185
உவ–க்–காண் எம்–காதலர் செல்வார் இவ–க்–காண் என்–
மேனி பசப்பு ஊர்வது

#1186
விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருள்–ஏ–போல் கொண்கன்
முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு

#1187
புல்லி க் கிடந்தேன் புடை–பெயர்ந்தேன் அ–வ்–அளவு–இல்
அள்ளி க் கொள்வற்று–ஏ பசப்பு

#1188
பசந்தாள்–இவள் என்பது–அல்லால் இவள்–ஐ த்
துறந்தார்–அவர் என்பார் இல்

#1189
பசக்க–மன் பட்டாங்கு என்–மேனி நயப்பித்தார்
நல்–நிலையர்–ஆவர் எனின்

#1190
பசப்பு என ப் பேர்–பெறுதல் நன்று–ஏ நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின்

#1191
தாம்–வீழ்வார் தம்–வீழ–ப்–பெற்றவர் பெற்றார்–ஏ
காமத்து க் காழ்–இல்–கனி

#1192
வாழ்வார்—க்கு வானம் பயந்தற்று—ஆல் வீழ்வார்—க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி

#1193
வீழுநர் வீழ—ப்—படுவார்—க்கு அமையும்—ஏ
வாழுநம் என்னும் செருக்கு

#1194
வீழ—ப்—படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்—வீழ்வார்
வீழ—ப்—படாஅர் எனின்

#1195
நாம்—காதல்—கொண்டார் நமக்கு எவன்—செய்பவோ
தாம்—காதல்—கொள்ளா—க்—கடை

#1196
ஒருதலை—ஆன் இன்னாது காமம் கா ப் போல
இரு—தலை—ஆன்—உம் இனிது

#1197
பருவரல்—உம் பைதல்—உம் காணான்—கொல் காமன்
ஒருவர்—கண் நின்று ஒழுகுவான்

#1198
வீழ்வார்—இன் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வார்—இன் வன்கணார் இல்

#1199
நசையார் நல்கார் எனினும் அவர்—மாட்டு
இசையும் இனிய செவி—க்கு

#1200

உறுஅர்–க்கு உறு நோய் உரைப்பாய் கடல்–ஐ ச்
செறுஅய் வாழிய நெஞ்சு

#1201
உள்ளினும் தீரா ப் பெரு–மகிழ்–செய்தல்–ஆல்
கள்ளினும் காமம் இனிது

#1202
எனைத்து–ஒன்று இனிது–ஏ–காண் காமம் தாம்–வீழ்வார்
நினைப்ப வருவது–ஒன்று இல்

#1203
நினைப்பவர் போன்று நினையார்–கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்

#1204
யாம்–உம் உளேம்–கொல் அவர்–நெஞ்சத்து எம்–நெஞ்சத்து
ஓஒ உளர்–ஏ அவர்

#1205
தம்–நெஞ்சத்து எம்மை க் கடி–கொண்டார் நாணார்–கொல்
எம்–நெஞ்சத்து ஓவா–வரல்

#1206
மற்று–யான் என்–உளேன்–மன்னோ அவர்–ஒடு யான்
உற்ற–நாள்–உள்ள உளேன்

#1207
மறப்பின் எவன்–ஆவன்–மன்–கொல் மறப்பு அறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்

#1208
எனைத்து–நினைப்பினும் காயார் அனைத்து–அன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#1209
விளியும் என்–இன்னுயிர் வேறு–அல்லம் என்பார்
அளி–இன்மை ஆற்ற நினைந்து

#1210
விடாஅது சென்றார்–ஐ க் கண்–இன்–ஆல் காண–ப்–
படாஅதி வாழி மதி

#1211
காதலர் தூது–ஒடு வந்த கனவு–இன்–உக்கு
யாது செய்வேன்–கொல் விருந்து

#1212
கயல்–உண்கண் யான் இரப்ப த் துஞ்சின் கலந்தார்–க்கு
உயல்–உண்மை சாற்றுவேன்–மன்

#1213
நனவு–இன்–ஆன் நல்காதவர்–ஐ க் கனவு–இன்–ஆன்
காண்டல்–இன் உண்டு என்–உயிர்

#1214
கனவு–இன்–ஆன் உண்டாகும் காமம் நனவு–இன்–ஆன்
நல்கார்–ஐ நாடி–த்–தரல்–கு

#1215
நனவு–இன்–ஆன் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவு–உம் தான்–
கண்ட–பொழுது–ஏ இனிது

#1216
நனவு–என–ஒன்று இல்லை ஆயின் கனவு–இன்–ஆன்
காதலர் நீங்கலர்–மன்

----

keyed-in and segmented by v.s.r

#1217
நனவு–இன்–ஆன் நல்கா க் கொடியார் கனவு–இன்–ஆன்
என் எம்மை ப் பீழிப்பது

#1218
துஞ்சும்–கால் தோள்–மேலர்–ஆகி விழிக்கும்–கால்
நெஞ்சத்தவர்–ஆவர் விரைந்து

#1219
நனவு–இன்–ஆன் நல்கார்–ஐ நோவர் கனவு–இன்–ஆன்
காதலர் க் காணாதவர்

#1220
நனவு–இன்–ஆன் நம்–நீத்தார் என்பர் கனவு–இன்–ஆன்
காணார்–கொல் இ–வ்–ஊரவர்

#1221
மாலை–ஒ–அல்லை மணந்தார் உயிர் உண்ணும்
வேலை–நீ வாழி பொழுது

#1222
புன்கண்ணை வாழி மருள்–மாலை எம்–கேள் போல்
வன்கண்ணது–ஒ நின்–துணை

#1223
பனி அரும்பி ப் பைதல் கொள் மாலை துனி அரும்பி த்
துன்பம் வளர வரும்

#1224
காதலர்–இல்–வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்

#1225

காலை-க்கு ச் செய்த நன்று என்-கொல் எவன்-கொல் யான்
மாலை-க்கு ச் செய்த பகை

#1226
மாலை நோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத-
காலை அறிந்ததிலேன்

#1227
காலை அரும்பி பகல்-எல்லாம் போது-ஆகி
மாலை மலரும் இ-ந்-நோய்

#1228
அழல் போலும் மாலை-க்கு த் தூது ஆகி ஆயன்
குழல் போலும் கொல்லும் படை

#1229
பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும் மதி மருண்டு
மாலை-படர்தரும்-போழ்து

#1230
பொருள்-மாலையாளர்-ஐ உள்ளி மருள்-மாலை
மாயும் என்-மாயா-உயிர்

#1231
சிறுமை நமக்கு ஒழிய ச் சேண்-சென்றார் உள்ளி
நறு-மலர் நாணின கண்

#1232
நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனி-வாரும் கண்

#1233

தணந்தமை சால—அறிவிப்ப போலும்
மணந்த—நாள் வீங்கிய தோள்

#1234
பணை நீங்கி ப் பைந்—தொடி சோரும் துணை நீங்கி த்
தொல்—கவின் வாடிய தோள்

#1235
கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடி—ஒடு
தொல்—கவின் வாடிய தோள்

#1236
தொடி—ஒடு தோள் நெகிழ நோவல் அவர்—ஐ
கொடியர் என க் கூறல் நொந்து

#1237
பாடு—பெறுதி—ஓ நெஞ்சு—ஏ கொடியார்—க்கு என்—
வாடு—தோள் பூசல் உரைத்து

#1238
முயங்கிய கை—கள்—ஐ ஊக்க பசந்தது
பைந்—தொடி—ப்—பேதை நுதல்

#1239
முயக்கு—இடை த் தண்—வளி போழ பசப்பு உற்ற
பேதை பெரு—மழைக்கண்

#1240
கண்—இன் பசப்பு—ஓ பருவரல் எய்தின்று—ஏ
ஒள்—நுதல் செய்தது கண்டு

#1241
நினைத்து ஒன்று சொல்லாய்—ஓ நெஞ்சு—ஏ எனைத்து—ஒன்றும்
எவ்வ—நோய் தீர்க்கும் மருந்து

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#1242
காதலவர் இலர்–ஆக நீ நோவது
பேதைமை வாழி என்–நெஞ்சு

#1243
இருந்து உள்ளி–என்–பரிதல் நெஞ்சு–ஏ பரிந்து உள்ளல்
பைதல் நோய் செய்தார்–கண் இல்

#1244
கண்ணும் கொள ச் சேறி நெஞ்சு–ஏ இவை என்னை த்
தின்னும் அவர்–க்–காணல்–உற்று

#1245
செற்றார் என க் கை–விடல் உண்டு–ஓ நெஞ்சு–ஏ யாம்–
உற்றால்–உறாஅதவர்

#1246
கலந்து உணர்த்தும் காதலர் க் கண்டால் புலந்து உணராய்
பொய்–க்–காய்வு காய்தி என்–நெஞ்சு

#1247
காமம்–விடு–ஒன்றோ–நாண்–விடு நல்–நெஞ்சே
யான்–ஓ–பொறேன் இ–வ்–இரண்டு

#1248
பரிந்து அவர் நல்கார் என்று ஏங்கி பிரிந்தவர்–
பின் செல்வாய் பேதை என்–நெஞ்சு

#1249
உள்ளத்தார் காதலவர் ஆக உள்ளி நீ
யார்–உழை ச் சேறி என்–நெஞ்சு

----
keyed-in and segmented by v.s.r

#1250
துன்னா-த்-துறந்தார்-ஐ நெஞ்சத்து உடையேம்-ஆ
இன்னும் இழத்தும் கவின்

#1251
காம-க்-கணிச்சி உடைக்கும் நிறை என்னும்
நாணு-த்-தாழ் வீழ்த்த கதவு

#1252
காமம் என ஒன்றோ கண்-இன்று என்-நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில்

#1253
மறைப்பேன்-மன் காமத்தை யான்-ஓ குறிப்பு-இன்றி த்
தும்மல் போல் தோன்றிவிடும்

#1254
நிறை உடையேன் என்பேன்-மன் யான்-ஓ என்-காமம்
மறை இறந்து மன்று படும்

#1255
செற்றார்-பின் செல்லா ப் பெரும்-தகைமை காம-நோய்-
உற்றார் அறிவது-ஒன்று-அன்று

#1256
செற்றவர்-பின் சேறல்-வேண்டி அளித்து-அரோ
எற்று-என்னை-உற்ற-துயர்

#1257
நாண் என ஒன்றோ அறியலம் காமத்தான்
பேணியார் பெட்ப-செயின்

#1258

----

keyed-in and segmented by v.s.r

பல–மாய–க்–கள்வன் பணி–மொழி அன்று–ஓ நம்–
பெண்மை உடைக்கும் படை

#1259
புலப்பல் என ச் சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்தல்–உறுவது கண்டு

#1260
நிணம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்–க்கு உண்டு–ஓ
புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல்

#1261
வாள்–அற்று ப் புற்க்–என்ற கண்–உம் அவர்–சென்ற–
நாள் ஒற்றி த் தேய்ந்த விரல்

#1262
இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின் என்–தோள்–மேல்–
கலம் கழியும் காரிகை நீத்து

#1263
உரன் நசைஇ உள்ளம் துணை–ஆக ச் சென்றார்
வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன்

#1264
கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவு உள்ளி
கோடு–கொடு ஏறும் என்–நெஞ்சு

#1265
காண்க–மன் கொண்கன்–ஐ க் கண்–ஆர கண்ட–பின்
நீங்கும் என்–மென்–தோள் பசப்பு

#1266

வருக-மன் கொண்கன் ஒரு-நாள் பருகுவன்
பைதல்-நோய்-எல்லாம் கெட

#1267
புலப்பேன்-கொல் புல்லுவேன்-கொல்லோ கலப்பேன்-கொல்
கண்-அன்ன-கேளிர் வரின்

#1268
வினை கலந்து வென்றீக வேந்தன் மனை கலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து

#1269
ஒரு-நாள் எழு-நாள் போல் செல்லும் சேண்-சென்றூர்
வரு-நாள் வைத்து ஏங்குபவர்-க்கு

#1270
பெறின் என்-ஆம் பெற்ற-க்-கால் என்-ஆம் உறின் என்-
ஆம்
உள்ளம் உடைந்து உக்க-க்-கால்

#1271
கரப்பினும் கை-இகந்து ஒல்லா நின்-உண்கண்
உரைக்கல் உறுவது-ஒன்று உண்டு

#1272
கண் நிறைந்த காரிகை காம்பு-ஏர்-தோள் பேதை-க்கு ப்
பெண்-நிறைந்த-நீர்மை பெரிது

#1273
மணி-உள் திகழ்தரும் நூல் போல் மடந்தை-
அணி-உள் திகழ்வது-ஒன்று உண்டு

#1274
முகை-மொக்குள்-உள்ளது-நாற்றம்-போல் பேதை

----

keyed-in and segmented by v.s.r

நகை–மொக்குள் உள்ளது–ஒன்று உண்டு

#1275
செறி–தொடி செய்து–இறந்த கள்ளம் உறு துயர்
தீர்க்கும் மருந்து–ஒன்று உடைத்து

#1276
பெரிது–ஆற்றி ப் பெட்ப க் கலத்தல் அரிது ஆற்றி
அன்பு–இன்மை சூழ்வது உடைத்து

#1277
தண்ண்–அம்–துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம்–உணர்ந்த–வளை

#1278
நெருனற்று–ச்–சென்றார் எம்–காதலர் யாம்–உம்
எழு–நாளேம் மேனி பசந்து

#1279
தொடி நோக்கி மென்–தோள்–உம் நோக்கி அடி நோக்கி
அஃது–ஆண்டு–அவள்–செய்தது

#1280
பெண்–இன்–ஆன் பெண்மை–உடைத்து என்ப கண்–இன்–
ஆன்
காம–நோய் சொல்லி இரவு

#1281
உள்ள–க்–களித்தல்–உம் காண–மகிழ்தல்–உம்
கள்ளுக்கு இல் காமத்திற்கு உண்டு

#1282
தினை–த்–துணை–உம் ஊடாமை–வேண்டும் பனை–த்–துணை–உம்

keyed-in and segmented by v.s.r

காமம் நிறைய வரின்

#1283
பேணாது பெட்ப-ஏ செய்யினும் கொண்கன்-ஐ க்
காணாது அமையல கண்

#1284
ஊடல்-கண் சென்றேன்-மன் தோழி அது மறந்து
கூடல்-கண் சென்றது என்-நெஞ்சு

#1285
எழுதும்-கால் கோல் காணா க் கண்-ஏ-போல் கொண்கன்-
பழி காணேன் கண்ட-இடத்து

#1286
காணும்-கால் காணேன் தவறு-ஆய காணா-க்-கால்
காணேன் தவறு-அல்லவை

#1287
உய்த்தல் அறிந்து புனல்-பாய்பவர்-ஏ-போல்
பொய்த்தல் அறிந்து என்-புலந்து

#1288
இளி-த்-தக்க-இன்னா செயினும் களித்தார்-க்கு க்
கள்-அற்று-ஏ கள்வ நின்-மார்பு

#1289
மலர்-இன்-உம் மெல்லிது காமம் சிலர் அதன்-
செவ்வி தலைப்படுவார்

#1290
கண்-இன் துனித்து-ஏ கலங்கினாள் புல்லுதல்

என்னினும் தான்–விதுப்பு–உற்று

#1291
அவர்–நெஞ்சு அவர்–க்கு–ஆதல் கண்டும் எவன் நெஞ்சு–ஏ
நீ எமக்கு–ஆகாதது

#1292
உறுஅதவர் க் கண்ட–கண்ணும் அவர்–ஐ ச்
செறுஅர் என ச் சேறி என்–நெஞ்சு

#1293
கெட்டார்–க்கு நட்டார் இல் என்பது–ஓ நெஞ்சு–ஏ நீ
பெட்டாங்கு அவர்–பின் செலல்

#1294
இனி அன்ன–நின்னோடு சூழ்வார்–யார் நெஞ்சு–ஏ
துனி செய்து துவ்வாய்–காண்–மற்று

#1295
பெறுஅமை அஞ்சும் பெறின் பிரிவு அஞ்சும்
அறுஅ இடும்பைத்து என்–நெஞ்சு

#1296
தனி–ஏ–இருந்து நினைத்த–க்–கால் என்னை த்
தினிய–இருந்தது என்–நெஞ்சு

#1297
நாண்–உம் மறந்தேன் அவர் மறக்கல்லா என்–
மாணு–மட–நெஞ்சு–இன்–பட்டு

#1298
எள்ளின் இளிவாம் என்று எண்ணி அவர்–திறம்
உள்ளும் உயிர் க் காதல் நெஞ்சு

keyed-in and segmented by v.s.r

#1299
துன்பத்து—இன்—கு யார்—ஏ—துணை—ஆவார் தாம்—உடைய—
நெஞ்சம் துணை—அல்—வழி

#1300
தஞ்சம் தமர்—அல்லர் ஏதிலார் தாம்—உடைய—
நெஞ்சம் தமர்—அல்—வழி

#1301
புல்லாது—இராஅ—ப்—புலத்தை அவர் உறும்
அல்லல்—நோய் காண்கம் சிறிது

#1302
உப்பு அமைந்தற்று—ஆல் புலவி அது சிறிது—
மிக்கற்றுல் நீள—விடல்

#1303
அலந்தார்—ஐ அல்லல்—நோய் செய்தற்று—ஆல் தம்மை ப்
புலந்தார்—ஐ ப் புல்லா—விடல்

#1304
ஊடியவர்—ஐ—உணராமை வாடிய
வள்ளி—முதல் அரிந்தற்று

#1305
நலத்தகை—நல்லவர்—க்கு ஏஎர் புலத்தகை
பூ—அன்ன—கண்ணுர்—அகத்து

#1306
துனி—உம் புலவி—உம் இல்லாயின் காமம்
கனி—உம் கருக்காய்—உம் அற்று

keyed-in and segmented by v.s.r

#1307
ஊடல்-இன் உண்டு ஆங்கு ஓர்-துன்பம் புணர்வது
நீடுவது-அன்று-கொல் என்று

#1308
நோதல்-எவன்-மற்று நொந்தார் என்று அஃது அறியும்
காதலர்-இல்லா-வழி

#1309
நீர்-உம் நிழலது இனிது-ஏ புலவி-உம்
வீழுநர்-கண்-ஏ இனிது

#1310
ஊடல் உணங்க விடுவார்-ஒடு என்-நெஞ்சம்
கூடுவேம்-என்பது அவா

#1311
பெண்ணியலார்-எல்லாரும் கண்-இன் பொது-உண்பர்
நண்ணேன் பரத்த நின்-மார்பு

#1312
ஊடி-இருந்தேம்-ஆ தும்மினார் யாம்-தம்மை
நீடு-வாழ்க-என்பாக்கு-அறிந்து

#1313
கோட்டு-ப்-பூ ச் சூடினும் காயும் ஒருத்தி-ஐ க்
காட்டிய-சூடினீர் என்று

#1314
யாரினும்-காதலம் என்றேன்-ஆ ஊடினாள்
யாரினும்-யாரினும் என்று

#1315
இம்மை-ப்-பிறப்பு-இல்-பிரியலம் என்றேன்-ஆ

கண்–நிறை–நீர் கொண்டனள்

#1316
உள்ளினேன் என்றேன் மற்று என்–மறந்தீர் என்று என்னை ப்
புல்லாள் புலத்தக்கனள்

#1317
வழுத்தினாள் தும்மினேன்–ஆக அழித்து–அழுதாள்
யார் உள்ளி த் தும்மினீர் என்று

#1318
தும்மு ச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்–உள்ளல்
எம்மை மறைத்திர்–ஓ என்று

#1319
தன்னை–உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்கு–உம் நீர்–
இ–ந்–நீரர்–ஆகுதிர் என்று

#1320
நினைத்து–இருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்தும் நீர்–
யார்–உள்ளி–நோக்கினீர் என்று

#1321
இல்லை–தவறு அவர்–க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்–அளிக்கும்–ஆறு

#1322
ஊடல்–இன் தோன்றும் சிறு–துனி நல்–அளி
வாடினும் பாடு–பெறும்

#1323
புலத்தல்–இன் புத்தேள்–நாடு உண்டு–ஓ நிலத்தொடு–

----
keyed-in and segmented by v.s.r

நீர்–இயைந்தன்னார்–அகத்து

#1324
புல்லி–விடாஅ–ப்–புலவி–உள் தோன்றும் என்–
உள்ளம் உடைக்கும் படை

#1325
தவறு–இலர் ஆயினும் தாம்–வீழ்வார்–மென்–தோள்
அகறல்–இன் ஆங்கு–ஒன்று உடைத்து

#1326
உணலினும் உண்டது–அறல் இனிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது

#1327
ஊடல்–இன்–தோற்றவர் வென்றார் அது மன்னும்–
கூடல்–இன் காண–ப்–படும்

#1328
ஊடி ப் பெறுகுவம்–கொல்லோ நுதல் வெயர்ப்ப க்
கூடல்–இன் தோன்றிய உப்பு

#1329
ஊடுக–மன்னோ ஒளியிழை யாம் இரப்ப
நீடுக–மன்னோ இரா

#1330
ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கு இன்பம்
கூடி–முயங்க–ப்–பெறின்

keyed-in and segmented by v.s.r